

JUTRI V ZIBIKO

Občani velenjske občine so povsod z veseljem sprejeli ponudbo, da Zibiki na Kozjanskem zgradijo novo štirirazredno osnovno šolo. Namisel je sprožil občinski politični aktiv, podpirajo pa jo v krajevni skupnosti, kakor tudi v temeljnih organizacijah združenega

Kot velikokrat doslej, bodo prebivalci velenjske občine znova prišli za krampe in lopate. Tokrat bodo udarniško delali v solidarne namene. Pomagali bodo odpravljati posledice potresa v Zibiki na Kozjanskem. V akcijo se bodo vključili vsi občani. Vsak bo nekaj prispeval za novo šolo v Zibiki — za šolo solidarnosti.

krajevni skupnosti Velenje — center levi breg, so se prvi sestali. Tudi so, da bodo namenili 20 tisoč dinarjev svojega denarja. V tej prvi skupnosti pa so sprožili tudi tekmovalno v udarniškem delu ostalimi krajevnimi skupnostmi. Poleg tega nameravajo s krajevno skupnostjo Zibika navezati tesne stike. Podobna pripravljenost tudi v drugih krajevnih skupnostih. Ljudje so pripravljeni z udarnim delom pomagati pri gradnji nove osnovne šole v Zibiki.

Zibiki je bilo središče potresa, ki je 20. junija poškodoval Kozjansko. V tem kraju skoraj ni hiše, da ne bi bila razpokana. Potresni valovi pa so povsem uničili šolsko poslopje. Morali ga bodo podreti. V odločitve občanov velenjske občine še tembolj dobrodošla, drugače blizu 200 otrok iz Zibike in okolice ne bi moglo študirati. Velenju so imenovali gradbeni odbor in 8 ustreznih komisij, ki vodile akcijo za izgradnjo šole. Izbrali so že lokacijo. Nova šola bo stala na nekoliko dvignjenem prostoru, desno od trgovine, na križišču vasi. Izdelani so tudi načrti. Gradbena dela bo izvedlo strojsko gradbeno podjetje Vegrad iz Velenja.

Nova osnovna šola v Zibiki je posebna pomoč prebivalcev občine, ki prizadetu Kozjanskemu. Občani bodo hodili v Zibiko na šolsko delo. Prva skupina udarnikov iz velenjske občine bo že v soboto 3. avgusta, zgrabila za delo. Potem pa ji bodo v naslednjih dneh sledile še nove skupine prostovoljcev. Z udarniškim delom bodo nadaljevali vse dotlej, dokler šola ne bodo zgradili in oddali okolico. Ta pa bo 29. novembra letos. Takrat bodo v Zibiki praznovali velik dosežek solidarnosti.

Na prostoru, kjer bo stala nova štirirazredna osnovna šola, je bila že opravil začetna zemeljska dela. Bili smo v Zibiki, ko sta poverjena Ivan Kos in Milan Basle v zemljo zaorala prve brazde. Ob ozkeru se je zbralo mnogo krajanov. Zapustili so poljska dela in se s motikami in vilami v rokah, da bi se sami prepričali, če je res prišla. Doslej niso dobili še nobene družbene pomoči in ne verjamejo, da bodo od skupnosti kaj dobili. Velenjska pomoč je otipljiva, zlasti pa v to pomoč verjamejo sedaj, ko so z deli bližje pričeli.

ŽIRO RAČUN ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE ZA GRADNJO ŠTIRIRAZREDNE ŠOLE V ZIBIKI NA KOZJANSKEM JE: ŠTEV. ŽIRO RAČUNA: 52800-789-2645 SDK VELENJE.

NE naš čas

2. avgust 1974 leto X št. 29 (237)

cena 2 din

Glavni in odgovorni urednik Ljuba Naraks

Potresni sunki so zamajali stene stare šole v Zibiki. Razpoke povsod nevarno grozijo.

Komentar tedna

Ob polletju smo napravili v Sloveniji obračun gospodarskih gibanj in skupne in splošne porabe. Obračun nam je pokazal dinamičen vzpon gospodarstva, ki se je začel že v začetku zadnjega četrtletja preteklega leta, nadaljeval pa v prvih mesecih letošnjega leta. Predem se je povečala rast industrijske proizvodnje, izvoza in uvoza ter produktivnosti dela. V tem obdobju potekajo v gospodarstvu tudi intenzivni integracijski procesi ter drugi procesi in akcije, ki nesporno prispevajo k večji organiziranosti in učinkovitosti slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva.

Ocenjujemo, da bo v letu 1974 fizični obseg proizvodnje za 8 do 9 večji kot v preteklem letu. Še predobro imamo v spominu tudi inulo električno krizo, ki je s pomanjkanjem električne energije prizadela tudi Slovenijo. Zato je toliko bolj razveseljivo, da je najbolj namičen razvoj v letošnjem letu pokazala elektroindustrija.

Ugodnejši razvoj kot v preteklem letu je pokazala tudi tekstilna industrija, ki je glede na enako obdobje lanskega leta povečala svojo proizvodnjo za 7 % ter produktivnost za 4,5 %, njen izvoz pa se je povečal za kar 67 %.

OBRAČUN

Seveda bi lahko nizali uspehe še naprej. Po nekaterih podatkih tudi Slovenija prav zdaj vstopa v družino razvitih dežel. To dejstvo lahko pripisemo dokaj uspešnemu gospodarjenju in seveda večji produktivnosti dela.

Seveda pa ob vsem naštevanju pozitivnih lastnosti ne smemo zanemariti nekaterih slabosti, ki imajo svoje vzroke tudi v sedanjem obdobju gospodarskem položaju sveta. Da bi presegli slabosti, hkrati pa izboljšali nekatere nesporne dobre rezultate gospodarjenja, bo potrebno v prihodnje biti predvsem boj za nadaljnjo krepitev samostojnosti. To pomeni, da bo potreba še naprej odločno uresničevati glavna načela na vseh področjih. Hkrati bo potrebno pospešiti gospodarske rasti na podlagi uveljavitve kvalitativnih elementov gospodarjenja in razreševanja osnovnih strukturnih problemov. Skrbeti bo potrebno tudi za zagotavljanje večje stopnje stabilnosti s pospeševanjem gospodarske rasti, s povečanjem ponudbe in izboljšanjem njene strukture, z obvladovanjem delitvenih odnosov in s protinflacijsko usmeritvijo ter ukrepi na vseh področjih ekonomske politike.

Pravkar končan kongres ZKS in ZKJ sta na podlagi objavljenih in kritične analize dosedanjih rezultatov materialnega in družbenega razvoja naše socialistične samoupravne države jasno opredelila poglobitve razvojne naloge, ki stojijo pred nami v tem trenutku: dosledno in pospešeno uresničevanje nove ustave in določitev ter izvajanje skupne politike države. Te naloge so dolgoročne in aktualne ...

MILAN MEDEN

FRANC ŠETINC V OBČINI MOZIRJE

Demokracije ni nikoli preveč

MOZIRJE, 24. julij (LP) — Mozirsko občino je obiskal sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS Franc Šetinc. Na širšem političnem aktivu občine Mozirje se je najprej pogovarjal o stanju in razvoju samoupravnih odnosov in uresničevanju ustavnih sprememb v temeljnih organizacijah združenega dela ter krajevnih skupnostih. Zatem si je ogledal proizvodne obrate GLIN Nazarje in programirano kmetijo Ivana Glojeka v Šmartnem ob Dreti. Prisostvoval je tudi sestanku organizacije ZK v GLIN, kjer so sprejeli 15 novih članov v ZK.

Matevž Požarnik, sekretar občinskega komiteja ZK je med drugim poudaril, da bo potrebno še nadalje krepiti organizacije ZK, saj predstavlja število komunistov v občini Mozirje sa-

mo 7,5 odstotkov zaposlenih. Dejstvo, da so v zadnjih dveh letih sprejeli 80 novih članov, večinoma mladih delavcev, je vsekakor spodbudno, nezadovoljivo pa ostaja delo na terenu.

Franca Šetinc so predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij seznanili tudi z gospodarskim položajem v občini, ki je v zadnjem obdobju močno napredovalo. Trenutno je pri 15.500 prebivalcih v občini Mozirje zaposlenih le 3.760 delavcev, medtem ko se 750 delavcev vozi na delo v občine Kamnik, Velenje, Zalec, Celje in celo v Ljubljano. Nove perspektive v kmetijstvu, večje možnosti za zaposlovanje žensk, napredek v gozdarski in lesni industriji ka-

žejo, da si občina Mozirje prizadeva, da ne bi bila samo rezervar surovin in delovne sile, temveč bo pri predelovanju lastnih surovin v novih obratih ustvarila nova delovna mesta.

Pri ogledu proizvodnih obratov GLIN je sekretar Šetinc izrazil zadovoljstvo nad prizadevanostjo delavcev in celotne delovne organizacije, ki se zaveda, da ne gradi in dela samo za danes, temveč umno dolgoročno načrtuje. V OZD GLIN Nazarje imajo štiri TOZD, s povečanjem materialne osnove, posebno v industrijski dejavnosti, bo mogoče formiranje novih temeljnih organizacij združenega dela in sicer v tovarni ivernih plošč, v proizvodnji stavbnega posuštva in v žagarski proizvodnji. Sicer pa imajo že v sedanjih TOZD vsi obrati vse samoupravne pravice. V samoupravnem procesu OZD GLIN je neposredno vključenih v samoupravne organe 411 delavcev od 1560 vseh zaposlenih, od katerih je pretežna večina neposrednih proizvajalcev.

Komunisti nimajo privilegijev, komunisti imajo nalogo, da usposablajo in usmerjajo ljudi tako, da bodo lahko sami upravljali z dobrinami, ki jih ustvarjajo. Zato pa je treba posvečati veliko pozornost izobrazbi, saj le tako bolje spoznavajo zakonitosti družbenega interesa in ga znajo tudi zagovarjati, je med drugim dejal Franc Šetinc na sestanku organizacije ZK GLIN, kjer so sprejeli 15 novih članov. Poudaril je tudi, da demokracije ni nikoli preveč, če je le njena vsebina konstruktivna.

Franc Šetinc v razgovoru z naprednim kmetom Ivanom Glojekom

V ČIASU, KO V VELENJU PRIPRAVLJA OTVORITEV NOVIH RAZSTAVNO-PRODAJNIH PROSTOROV ZA POHIŠTVO IN DRUGO STANOVANJSKO OPREMO VABI

SODOBNA OPREMA

PREBIVALSTVO MEŽIŠKE, MISLINJSKE IN DRAVSKE DOLINE OD 1. DO 20. AVGUSTA V OSNOVNO ŠOLO PREVALJE

NA RAZSTAVO IN PRODAJO POHIŠTVA

ZADNJE DNI PO SVETU...

● CIPRSKA DRAMA SE NADALJUJE

Drama na Cipru, sredozemskem otoku bogate in včasih tudi s krvjo obarvane zgodovine, se nadaljuje v znamenju negotovosti. Usoda Cipra se odloča na več krajih — tako v New Yorku (kjer nenehno zaseda Varnostni svet Združenih narodov), Ženevi (kjer se vedno niso končani razgovori treh zunanjih ministrov — namreč Grčije, Turčije in Velike Britanije) ter seveda v Atenah in Ankari.

Neuvrščene države si prizadevajo ohraniti Ciper v svojih vrstah. To pomeni, da se zavzemajo za neodvisen, samostojen in neuvrščeni Ciper, državo, ki ne bi prišla v okrilje NATO pakta kot to nedvomno želijo nekateri krogi.

Novo v zvezi s položajem in usodo Cipra je dejstvo, da je medtem v Atenah odstopila stara vojaška garnitura (ki je tudi pahnila otok na rob največje nevarnosti) in da so oblast prevzeli civilni politiki.

To je dober obet za boljše čase, toda v tem trenutku je izjemen optimizem še vedno preuranjen. Res je, da se

Grčiji obetajo lepši časi z več svobode in demokracije, toda to še ni zagotovilo, da se bo to zgodilo tudi na Cipru. Mimogrede rečeno: v Grčiji se vrača vse več uglednih osebnosti, ki so se med vladavino vojaških diktatorjev morali potikati po tujini. Tako je prišel slovit svobodomiseln glasbenik Teodorakis, pa znana filmska igralka Mercouri, pa so-proga slovitnega znanstvenika Fleminga... ni pa znano, če se bo za kaj takega odločil tudi grški kralj.

Trenutno je položaj tak, da vsi še vedno čakajo odgovor Ankare na zadnje predloge grškega in britanskega zunanjega ministra na pogajanjih v Ženevi. Za zdaj — namreč v trenutku, ko to pišemo — še ni znano, kakšen bo turški odgovor, vsekakor pa je mogoče domnevati, da Turki, ki so izkrcali na Cipru močne enote, ne bodo tako zlahka znova prepustili ne-

gotovosti svojo manjšino na otoku. Na Cipru namreč živi več kot 100.000 Turkov, ki so bili doslej v primerjavi z Grki na tem otoku v podrejenem položaju.

Stanje je torej na Cipru in okoli njega še vedno skrajno negotovo, dramatično in tudi (ter še posebej) nevarno.

● NIXON: ZAČETEK KONCA?

Medtem pa se je v Washingtonu zgodilo nekaj izredno neprijetnega za ameriškega predsednika Richarda Nixona. Pravni komite predstavniškega doma je namreč sklenil predlagati, naj predstavniški dom začne razpravljati o uvedbi postopka za odstavitev predsednika. Če se bo predstavniški odbor strinjal z mnenjem svojega pravnega komiteja, bo o tem razpravljal še senat in če bodo tudi tam enakega mnenja, bo kongres začel razpravo o tem, ali je treba Nixona odstaviti ali ne.

Menijo, da se utegne to zgoditi najkasneje konec leta, razlog pa je seveda znan: zloglasna afero Watergate, ki je doslej terjala že mnoge žrtve v Nixonovi vladi.

Samo da spomnimo: zaradi watergatske afere (šlo je za vlom republikancev v glavni štab demokratov med predvolilno predsedniško kampanjo) so se morali iz Bele hiše že umakniti vsi najpomembnejši Nixonovi sodelavci in med tistimi, ki nekaj štejejo, je ostal praktično samo še Henry Kissinger, ameriški zunanji minister.

Sedanjí razplet dogodkov v zvezi z afero Watergate bo imel (ne glede na končen izid) izredno pomembne in hude posledice ne samo za bodoče ameriške notranje-politične odnose, marveč tudi za položaj predsednika samega.

● SPINOLA NADALJUJE SVOJO POT

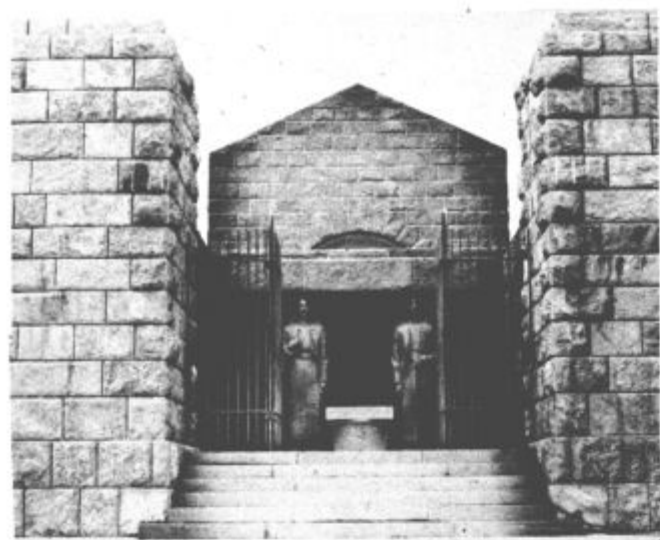
Novice, ki prihajajo iz Portugalske, pa so veliko boljše. Predsednik Spinola očitno uspeva ohraniti svojo politično usmeritev in kljub odporom izvaja program vojaškega gibanja, ki je izvedel državni udar.

Tako je general Spinola potrdil, da bo Portugalska priznala neodvisnost svojim afriškim kolonijam in pri tem povedal, da bo prva prišla na vrsto Gvineja-Bissao.

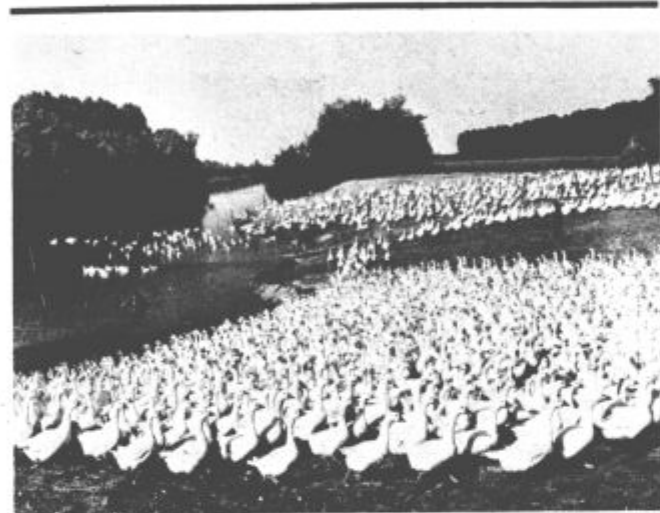
To je izzvalo v Lizboni in drugih portugalskih mestih veliko navdušenje med množicami, ki so že site dolge, drage in nesmiselne kolonialne vojne, katera doslej ni prinesla nič dobrega.

● PRIPRAVE NA PETO SREČANJE NEUVRŠČENIH

Medtem pa so se že začele organizacijske in politične priprave na peto srečanje neuvrščeni držav na vrhu, ki bo leta 1976 v Colombu v Šri Lanki. To so sporočili v pripravljalnem komiteju neuvrščeni.

NA LOVČENU ODKRILI NJEGOŠEV MAVZOLEJ — Po triletnem delu so 28. julija na Lovčenu odprli mavzolej Petra II. Petrovića Njegoša, delo kiparja Ivana Meštrovića. Otvoritev je spremljalo več uglednih gostov. Med njimi Veljko Mitalović, predsednik predsedstva SR Črne gore; Peter Stambolić, podpredsednik predsedstva SFRJ in predstavniki vseh naših republik... Slovensko delegacijo so predstavljali Franc Šetinc, Milan Kučan, Štefan Nemeč, dr. Janez Milčinski in Ljubo Jasnić. Na sliki: Na vstopu v kapelo stojita dve mogoči kariatidi.

KO SE POBELIJO OBALE DONAVE — Če od daleč gledamo obalo Donave pri madžarskem mestu Fad, se nam zdi, da so posute z belimi cvetovi ali pa pokrite s snegom. To je farma gosk, ki da letno na tržišče 200.000 mladih gosi. Vse gosje farme so zelo donosne. Gosi dajejo poleg mesa in jajc tudi kvalitetno perje. Na sliki: Gosja farma na obali Donave v Madžarski.

ODPRT PRVI ODSEK CESTE BEOGRAD — OBRENOVAC — Prvi odsek bodoče „Savske magistrale“ — avtoceste Beograd-Obrenovac, je odprt za promet. To je le del bodoče avtoceste, pravzaprav samo levi pas ceste, ki naj bi po načrtu imela šest pasov — tri za vsako smer. Cesta, ki je že v uporabi, je dolga 9,7 km, široka 14 m, in razdeljena na dva pasova za vsako smer. Gradnja tega odseka „Savske magistrale“ se je začela 1972. leta in je stala 80 milijonov dinarjev. Dela je izvedlo beograjsko podjetje „Autoput“. Na sliki: Kolone avtomobilov na novoodprtem odseku ceste od Beograda do Ostružnice.

FESTIVAL — Na 21. jugoslovanskem filmskem festivalu v Pulju, ki se bo končal ta teden, bodo prikazali 18 jugoslovanskih filmov. Pokroviteljstvo nad festivalom je prevzel predsednik Tito.

DOPUST — Več kot 20.000 delavcev Crvene zastave iz Kragujevca je do 19. avgusta na kolektivnem dopustu. Zaradi precejšnjih zalog, saj je v skladiščih 19.000 avtomobilov, ni dopusta za komercialno službo in za službo opreme vozil. Te službe bodo poskušale v tem času prodati zalogo, saj je pričakovati, da se bodo avtomobili pocenili, ker se bo verjetno zmanjšal temeljni prometni davek.

ELEKTRIKA — Glede na spremembe in dopolnitve odloka in treh zakonov, ki sta jih sprejela zbor združenega dela in zbor občin republiške skupščine in se nanašajo na zbiranje sredstev za financiranje elektroener-

getskih objektov, se bodo morda že v kratkem zvišali skupni izdatki za porabljeno električno energijo. V gospodinjstvih se bo energetski prispevek, ki je namenjen za izgradnjo energetskih objektov zvišal od sedanjih 25 na 40 odstotkov. Za zdaj pa še ni znano kdaj se bo električna energija podražila. Morda že s 1. avgustom.

POKOJNINE — Skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja je sprejela sklep o uskladitvi pokojnin med letom. Pokojnine se povečujejo za 8 odstotkov z močnim regresivnim načinom. Starostne in invalidske pokojnine se povečajo za 5 odstotkov in 45 dinarjev, družinske pokojnine pa za 5 odstotkov in ustrezní fiksni znesek (glede na število družinskih članov). Pokojnine z varstvenim dodatkom se povečajo skupaj s tem dodatkom za 5 odstotkov. K tem zneskom se prišteje še 45 dinarjev pri starostnih in invalidskih pokojninah oziroma za fiksni znesek odvisen od števila družinskih članov.

EFEKTOR — Zagrebško podjetje Juvent bo že letos jeseni za-

...IN DOMOVINI

čelo izdelovati efektor, napravo, ki zmanjšuje onesnaževanje zraka iz avtomobilskih izpušnikov. Napravo sta izumila 20-letni delavec Stjepan Posleka in 37-letni Vlado Perički. Pravijo, da bo ta naprava, za katero je tudi veličansko zanimanje v tujini, veljala od 400 do 600 dinarjev, odvisno od vrste avtomobila.

TURISTI — Po oceni turističnih delavcev je zdaj v Dalmaciji okrog 220.000 domačih in tujih turistov ali za približno 5 odstotkov manj kot jih je bilo v istem času lani. Zanimivo je, da jih je na Makarski rivieri več kot 53.000, toliko jih julija še nikoli ni bilo v teh krajih. Manj pa jih je v dubrovniškem primorju, pa okrog Zadra in Biograda.

HIŠA — Hiša in garaža za samo 300.000 dinarjev. Novica je skorajda neverjetna, toda v združenju hrvaških opekarov trdijo, da se to

utegne že jutri spremeniti v stvarnost. Gre za uvedbo polmontažnih družinskih hiš po francoskem sistemu, ki omogoča zelo poceni zidanje. Prvi izračuni kažejo, da takšna hiša ne bi bila dražja kot 300.000 dinarjev. Opekarji predlagajo, da bi čimprej ustanovili konzorcij, v katerega bi se vključila gradbena podjetja, sindikati, banke in sklad za solidarnostno gradnjo stanovanj, ki bi se morda lahko odločila za odkup licence.

PREMOG — Rudarji v Jugoslaviji so v prvih šestih mesecih letos nakopali 16.570.000 ton premoga, več kot v enakem obdobju lani, pa vendar še vedno premalo, da bi ga bilo dovolj za vse potrebe. Vendar pa to darje ne skrbi samo to, da morejo nakopati dovolj premoga, otepajo se še s pomanjkanjem vagonov in različne opreme.

● ZA NAMI SO ČASI AKTIVIZMA V KULTURI

V HOTENJIH ZA KVALITETO

Minili so časi, ko smo v prosvetnih društvih in Svobodah za vsako ceno hoteli čim več prireditvev. Čimveč, samo, da bo število prireditvev ob koncu leta čim višje. Gotovo so časi takega aktivizma za nami. Drugi mediji, predvsem pa televizija, so zaostriili oko in uho prebivalstva. Delovni človek se v procesu nenehne razvoja samoupravljanja vedno bolj izobražuje. Človek, ki se izobražuje, postaja vse bolj kritičen.

Oboje nas zavezuje, da preidemo od čimveč prireditvev na tem bolj kakovostna. Na odru nečemo več biti smešni klouni, da bi nam ploskali, ker smo igro izmaličili v neokusno šalo. Nočemo več peti tako, da bo malce razvajeno uho boleče še nekaj dni, ker je bila melodija izpeta za pol tona više ali niže. Končno pa je naloga še tako oddaljenega prosvetnega dru-

štva ali kulturne skupine, da delo, ki ga uprizori, čim bolj približa umetnini, ki bi se ji nihče ne smejal brez potrebe. Zato je potrebno, da vse tiste ljubitelje, ki želijo pripravljati mlade in stare za javno delo na odrskih deskah, usmerjamo. Kdo jih lahko usmerja? Gotovo lahko le strokovnjaki na določenih področjih: klubskem, gledališkem, pevskem in drugje.

Vsako, še tako neznatno, drobno delo, ki ga bomo predstavili delovnemu človeku, potrebuje vaje, mnogo vaj, mnogo časa. In če vemo to, potem lahko računamo z dejstvom, da si katerokoli podeželsko gledališče ne bo moglo privoščiti več kot eno, največ dve deli letno. Celjski primer odprtosti za amaterske odre bi se moral še poglobiti. Doslej smo

skrivoma tu in tam ukradli kakega gledališkega igralca in ga pretentali, da je prišel na podeželje. Skupine, ki delujejo pri Gledališkem združenju Slovenije, ne morejo pokriti vseh potreb. Posameznim igralskim skupinam lahko pomagajo s tremi, štirimi vajami. Skupine, ki so v bližini večjih središč, so zaradi tega na boljšem. Zato dosegajo na teh področjih tudi boljše uspehe.

Vemo, da tudi gledaliških igralcev ne bomo mogli raztrgati, ker jih je premalo. Zato bi bilo najbolj umestno šolati kadre od dveh, treh najboljših skupin v občini. Seveda bi te morale imeti stalno strokovno vodstvo, ki bi mentorsko usmerjalo celotno dejavnost skupine, od bralne vaje do generalke. Vsi vemo, da je tudi na podeželju dovolj mladih in nadarjenih igralcev, ki pa se zaradi

pomanjkljivega vodstva nikoli ne razvijejo. Na vaje, ki bi jih vodil poklicni igralec v občini, bi morali vabiti ljubitelje vseh drugih igralskih skupin občine. Seveda o kaki ljube sumnosti in egoizmu tu ne smemo govoriti.

Menimo pa, da bi se le na tak način lahko veliko hitreje in veliko bolje usposabljali v tisti, ki preživijo prosti čas na odrskih deskah. In še nekaj! Zamislite si, koliko bolje bi bilo, če bi v neki občini namesto desetih iger pripravili tri kvalitetne in z njimi gostovali v vseh krajevnih skupnostih. Seveda bi s takim načinom dela ne zavirali veselja in ljubiteljske vne me v posameznih društvih. Nasprotno! Dajal bi jim večje možnosti medsebojne povezave, tovariških odnosov in več pogojev, da bi delo dozorelo tudi na njihovih odrh.

KOT, DA SE BO ZEMLJA ODPRLA

a Kozjanskem ni kraja in zaokroženega okoliša, da ga potres ne razdeli. Raztrešeno Kozjansko na prvi pogled ne daje katastrofne videza. Ko pa se človek odpravi v domove, ne more verjeti, kaj se vedno prebivajo v njih.

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

„Kaj smo izbrali prav Zibiko, vasico v kateri so imeli vsaj šolo. Zdaj pa je uničil potres. Morali jo bodo porušiti. Sicer pa v tem kraju ni niti ena hiša nepoškodovana.“

Učiteljica Nadja pripoveduje žalostno:

„Dobili smo novo opremo za razrede, uredili ogrevanje in stranišče s kopalnico. Pa poglejte, kaj imamo zdaj od tega.“ S težkim srcem zapuščamo šolo. Nikoli več se ne bo v njej slišal vesel vris otrok. Nadja pristavi: „Se sreča, da je bil potres ob takem času. Ne vem, kaj bi se zgodilo, če bi bili otroci v razredih. Zdaj pa vam pokazem Drčevo domačijo. Ves denar so vložili v obnovo hiše, zdaj je pa tako, kot bi ga vrgli stran.“

Dvainšestdesetletna Cilka Čokl nas povabi v hišo.

„Res, da je nevarno stanovati v njej. Toda, kam naj gremo? Takrat so bili naši vsi na travniku, jaz pa sem jim pripravljala malico. Hiša se je stresla in zabučalo je. Mislila sem, da gorijo saje. Stopila sem do praga, ko je že začel padati po meni omet in me ranil. Zdaj še vsak dan malo trese. Danes zjutraj nas je zbudilo ob treh.“

Takrat se oglasi še gospodar: „Prišla je komisija in ocenila hišo v tretjo kategorijo. Pa kako naj tako hišo popravim? Saj je za podret. Betonske injekcije ne bi pomagale. Če še enkrat malo bolj strese, bo vse na kupu. Sicer pa lahko pogledate.“

V taki hiši se res ne da živeti. Ponekod so razpoke tako velike, da skozi prihaja sončna svetloba. Preden se poslovimo, še povedo: „Tale solidarnostna akcija Velenjčanov je pa res nekaj lepega. Šola bo spomin za vedno. Vedno bomo lahko rekli: To so nam zgradili Velenjčani.“

● Kmetija razpadla

Tovarišica Nadja nato predlaga, da gremo na bližnjo kmetijo, kjer bo treba znova postaviti hišo in gospodarsko poslopje. Gobčeva kmetija je ena najbolj vzornih daleč naokoli. Vzpne se na bližnji hriček, kjer med sadnim drevjem počiva prijetna domačija. Sedemo pod lipo. Pridruži se nam še Nadjin mož Jože Jagodič, tajnik krajevne skupnosti Zibika.

„Nepoškodovanih hiš skoraj ni. Ljudje ne pričakujemo večje pomoči. Radi bi posojilo, da bi popravili, kar nam je potres uničil. Saj bi vrnili. Potem je tu pri nas problem material. Še kvadratov ne moremo dobiti, kako bomo pa zidali. Velenjsko akcijo je treba pozdraviti. Če bi tako priskočile na pomoč še ostale občine, bi bil naš problem rešen.“

Oglasi se še Jože Gobec (32), bodoči gospodar na kmetiji:

„Našo hišo bo treba zgraditi znova. 130 let je stara. Kamen in blato sta se osušila. Ob potresu je bila hiša vsa v dimu. Nisem se bal potresa, ker ga še nikoli nisem doživel. Ljudje so vreščali. Pri sosedu starček ni hotel iz hiše. Rekel je: Jaz sem jo zgradil in nočem je zapustiti. Res je

Takole nasmejano sta se buldožerista Ivan Kos in Milan Barle lotila dela.

potres nekaj hudega. Prej smo se bali le ognja, na potres še pomislili nismo. Ves denar smo vlagali v popravilo hiše. Vse je bilo zastoj... Še bolj preplašeni smo zdaj, kot prvi dan, ker vidimo, da gre zares. Bobnelo je celo noč, zamolklo kot bi grmelo. Bili so gosti in kratki sunki.“

V pogovor se vplete mati Ana, nekoliko osivela, prijazna ženska. „Bili smo na njivi. Mislila sem, da se bo zemlja odprla, s streh je letela opeka, dimniki so se rušili. Živina je bila vznemirjena: Še sreča, da je bilo

podnevi. Imela sem zakenjene omare, pa je vse odprlo in stekleno posodo pometalo na tla. Ponoči si ljudje sploh niso upali v hiše.“

Sin posluša in dopolni: „Več let smo hranili denar za stroje, ker posojila nismo dobili. Meni se je šlo, da obdelam zemljo. Oče je star 70 let in težak srčni bolnik, žena je učiteljica in vso delo je padlo name. Le kako naj bi obdelal brez strojev. Prišel je potres. Če hočem zdaj tu živeti, moram graditi. Zemlje ne morem kar tako zapustiti, čeprav

sem opravil ekonomsko šolo in bi se lahko zaposlil v industriji. Komisija je bila nerealna. Naj zvezem kamenje skupaj, da se ne bo sesulo?“

● Gradi naj velenjski VEGRAD

Ko se pogovarjamo dalje, je Jože Jagodič mnenja, da bi bilo dobro, če bi se gradbenih del lotil velenjski Vegrad: „Za denar že ne bi bil tak problem, ampak material in slaba gradbena podjetja. Vegrad pa bi tu že imel stroje.“

Na zakoličenem mestu za šolo solidarnosti že stoji buldožer iz Velenja. Nasmejana buldožerista Ivan Kos in Milan Barle se kar lotita dela in stroj se zarije v zemljo. Jeseni bo na tistem mestu stala lepa osnovna šola z urejeno okolico, kot spomenik solidarnostne pomoči prebivalcev velenjske občine Zibika.

V krajevni skupnosti Zibika je okoli 270 gospodinjstev. Ljudje se srečujejo z mnogimi težavami. Ukvarjajo se predvsem s poljedelstvom in sadjarstvom. Dobro tu uspeva vinska trta. Vendar pa pridelkov največkrat sploh prodati ne morejo, česar je kriva slaba cesta. V kraju ni niti ene gostilne, trgovina je zelo slaba. Zadruga kar naprej nekaj obljublja, naredila pa še ni ničesar. Zdaj si prebivalci Zibike prizadevajo, da bi dobili telefon. Vedno pa je problem denar.

Kot na drugih področjih Kozjanskega, se tudi tu kaže zaostalost. Brez pomoči, je nikakor ne bodo mogli odpraviti. Le s solidarnostjo ljudi bodo tudi prebivalci krajevne skupnosti Zibika lahko začeli drugačno življenje.

a družina se z britkostjo v srcih spominja potresa, ki jim je sad njihovega dolgoletnega varčevanja.

Avto skače kot konjiček, luknjam ni mogoče iz. Naslednja težava je Ravno ga popravljajo in hko prideš le peš. „Pa ni e druge poti za Zibiko?“ mo. Odkimajo, torej je peš v 3 km oddaljeno Zi-Pot se vleče.

JAGODIČ, tajnik krajske skupnosti Zibika: „Po-Velenjčanov nraj bo vzgled ostalim občanom.“

i nami se odpre slikovita o valovita ddolina. Hišice ti spokojno ppočivajo med t travniki. Na nekaterih je el omet, druge so razpo-Vendar bi človek težko da se je 20. junija tu res odilo. Navajajeni smo na ofalne potrese v mestih, šjšijo stolpnice, kako je na a ne vemo. ZZunanji videz je napačno p podobo.

Zibiko sem prišla pred sedmimi leti. Tu poučujem prvi razred in likovni pouk. Število učencev se vedno giblje od 170, učiteljev je le osem. Zdaj nam je pa še šolo uničil potres. Učenci so prihajali iz vseh koncev, tudi uro in pol daleč. Težko je življenje v teh krajih. Ko bi vsaj kaka tovarna bila tu. Tako pa ljudje gredo že ob treh zjutraj v Celje ali Štore, ko pridejo domov jih čaka še delo na polju.“

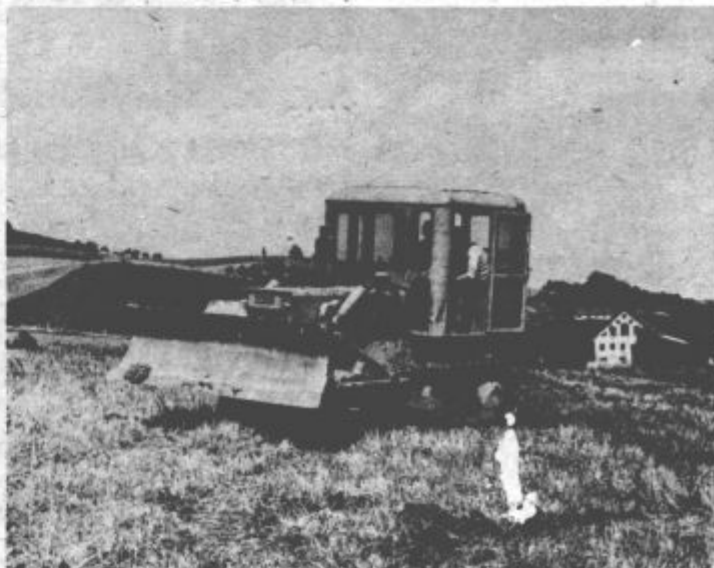
Vprašamo jo, kako se spominja potresa. „Moža ni bilo doma. Z otroki sem bila na vrtu, poleg šole. Sprva nismo vedeli, kaj je. Odprla so se okna, šole je začel padati omet in nato še opeka. Strašno je bučalo. Vendar mislim, da je prvi sunek vse le narušil, drugi pa opravil svoje. Prej smo stanovali v šoli. Po potresu pa nismo imeli kam. Prijateljova klet nam je bila še kako dobrodošla. Lahko si gremo ogledat šolo. Pritličje smo izpraznili, iz vrhnjega nadstropja pa ne smemo nositi ničesar. Je komisija prepovedala. Menda bo prišla posebna ekipa, da ne bi bilo nesreče.“

● Otroške risbe pod ometom

Stopamo proti šoli. Visoka in ponosna zgradba, postavljena 1895. Debeli zidovi so popokani, a še ne izgleda tako hudo. Vstopimo, na lastno odgovornost seveda. Povsod so velike razpoke, povsod leži omet, po klopih in otroških risbah, ki so padle na tla. Višje gremo, slabše je. Zdi se, da bo zdaj padel na nas kup opeke in čudimo se, kaj še strop sploh drži skupaj.

Jože Gobec z materjo Ano: „Gradili bomo, saj zemlje ne smemo zapustiti.“

Buldožer iz Velenja je na zakoličenem mestu za šolo solidarnosti pripravljen za delo.

● NAČELNIK ODDELKA ZA GOSPODARSTVO IN FINANCE
SKUPŠČINE OBČINE SLOVENJ GRADEC, ZDENKO VAUPOT,
ODGOVARJA NA VPRAŠANJA »NAŠEGA ČASA«

Dosežki ne smejo uspavati

Na prvi seji so delegati vseh treh zborov Skupščine občine Slovenj Gradec imenovali Zdenka Vaupota za novega načelnika oddelka za gospodarstvo in finance ter za člana izvršnega sveta Skupščine občine Slovenj Gradec. Med pogovorom smo lahko ugotovili, da je njegovo skoraj 14-letno delo v gospodarstvu pomembno vplivalo na to, da ga cenijo v Mislinjski dolini kot človeka, ki dokaj realno ocenjuje položaj gospodarstva in po svojih močeh prispeva pri reševanju problemov, s katerimi se srečujejo v organizacijah združenega dela.

Zdenka Vaupota smo naprosili, da posebej za »Naš čas« odgovori na več vprašanj v zvezi s položajem gospodarstva, načrti za prihodnji razvoj in z ukrepi, ki so potrebni, da bi zagotovili uspešnejši prihodnji razvoj Mislinjske doline.

Kakšen je bil položaj gospodarstva v prvih mesecih tega leta?

Ze uvodoma je treba poudariti, da so bili doseženi zelo dobri rezultati. Govoriti je mogoče celo o nadpovprečnih dosežkih, saj dosežemo na posameznih področjih uspehe, boljše od poprečja koroške regije, pa tudi boljše od slovenskega poprečja. Tako ugodno gospodarsko rast pa je pogojevalo trenutno stanje na tržišču, ko je vladalo veliko povpraševanje po vseh vrstah blaga. Seveda pa ob tem ne gre prezreti vplivov kadrovskih premikov, izvršenih v nekaterih organizacijah združenega dela posebej še v zadnjih 2 letih ter nekatere uspešne povezave naših delovnih organizacij z drugimi organizacijami združenega dela, svoje pa je prispevala tudi boljša organiziranost nekaterih organizacij združenega dela.

Doseženi so torej uspehi, ki pa morajo spodbuditi nove akcije?

V komisiji izvršnega sveta in v izvršnem svetu Skupščine občine Slovenj Gradec smo nekajkrat podrobno preučili gibanje gospodarstva. Ugotovili smo, da se morajo organizacije združenega dela nemudoma pripraviti za poslovanje v času, ko bo več težav. Ugotavljati je mogoče, da se počasi že umirja povpraševanje po izdelkih in da se bo v drugem

letošnjem polletju verjetno zmanjšala konjunktura.

Ob tem smo posebej opozorili tudi na trenutno največji problem gospodarstva Mislinjske doline, na velik porast terjatev, to pa že bi-

Zdenko Vaupot, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance

stveno vpliva na likvidnost posameznih organizacij združenega dela. Bili smo mnenja, da morajo strokovne službe v organizacijah združenega dela storiti vse, da se zmanjša poprečni plačilni rok, ki je že dosegel 90 dni. Izdelati je treba podrobne programe za rešitev teh težav, posebno pozornost pa ob tem nameniti izbiri kupcev.

Znano je, da je Skupščina občine Slovenj Gradec na predlog izvršnega sveta priporočila vsem organizacijam združenega dela izdelavo internih stabilizacijskih in protinflacijskih programov?

Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec je pripravil več stališč, ki so jih delegati občinske skupščine tudi sprejeli. V organizacijah združenega dela morajo v prihodnje nameniti večjo pozornost obveščanju zaposlenih o položaju organizacij združenega dela. Organe samoupravne delavske kontrole je treba čimprej usposobiti za delo. Kadrovanju moramo v prihodnje nameniti večjo pozornost, posebej tudi zaradi številnih novih naložb. Organizacije združenega dela naj bi osebne dohodke izplačevale zaposlenim na

hranilne knjižice, saj bo tako na voljo več denarja za kratkoročna posojila za gospodarstvo. Posebno pozornost pa bo treba v prihodnje nameniti komunalnemu gospodarstvu, posebej zato, ker posluje z izgubo in ker vsi ugotavljajo, da ni primerno organizirana.

Dogovarjate se tudi za enotno metodologijo spremljanja uspehov?

Občinska skupščina Slovenj Gradec je priporočila Službi družbenega knjigovodstva, da pripravijo dogovor o enotni metodologiji spremljanja rezultatov poslovanja organizacij združenega dela. Tako bi v prihodnje strokovne službe občinske skupščine spremljale uresničevanje razvojnih načrtov organizacij združenega dela, SDK pa bi pripravljala analize gospodarjenja. Dogovorjeno je tudi, da bo Služba družbenega knjigovodstva ob polletju analizirala tudi dejanske obremenitve gospodarstva ter pripravila primerjalni pregled razvoja posameznih gospodarskih dejavnosti v občini in v republiki.

Trenutno stanje gospodarstva je torej zadovoljivo?

Osnove za optimizem vsekakor so. Vse bolj je čutili voljo delavcev, da bi posamezne organizacije združenega dela hitreje napredovale. Seveda pa je treba sprejeti potrebne ukrepe, da bodo želje tudi uresničene. Vodstva organizacij združenega dela, posebej pa še strokovne službe, čakajo pri tem odgovorne naloge!

● Tiskarski škrat

V zadnjih nekaj številkah nam jo je tiskarski škrat (verjetno je ušel iz priprave dela v Dolenjskem listu) parkrat krepko zagodel. Bralec, posebej pa še prizadejtem, se za napake opravičujejo.

V predzadnji, 27. številki (19. julij) je na 5. strani zamečal vsebino pogovora z dobitnikom »Zlatega znaka slovenskih sindikatov«, Petrom Bernardom. Zadnje vprašanje, kot ste verjetno že sami opazili, je objavljeno v uvodu članka »PRIZNANJE ZA DELO«.

V zadnji, 28. številki (26. julij) pa je na 6. strani napačen naslov (Vodja občinskih inšpekcijskih služb pojasnjuje) v razširjeni vesti o obisku namestnika sekretarja Izvršnega komiteja Predsedstva CK ZK Slovenije, Vlada Janžiča, na Koroškem. »Izgubil« pa se je pravi naslov »Vlado Janžič na Koroškem«.

UREDNIŠTVO

PO KOROŠKI

● Slavje v Mežiški dolini

V počastitev dneva vstaje slovenskega ljudstva – 22. julija so pripravile organizacije Zveze združenj borcev NOV iz Mežiške doline več slovesnosti. V Črni je bilo srečanje koroških borcev, partizanov in aktivistov, na katerem sta govorila organizator partizanstva na Koroškem Pavle Zavarar – Matjaž in komisar Vzhodnokoroškega odreda Franc Sever. Pozneje so na Poberžnikovi domačiji na Ludranskem vrhu odkrili spominsko ploščo 4 padlim partizanom. Karavlo Reht na jugoslovansko-avstrijski meji pa so ob prazniku vstaje slovenskega ljudstva pomenovali po komandantu 1. Koroškega bataljona Francu Pasterku – Lenartu, narodnem heroju, doma iz Lobnika pri Zelenzi Kaplji.

● Praznik v Šentjanžu

Prebivalci Šentjanža v občini Dravograd so stavili krajevni praznik. 11. julija letos je poteklo natanko 30 let, ko je okupator odpeljal v taborišče 12 družin iz tega kraja v Dravski dolini. Slavje je pripravila krajevna organizacija ZZB NOV, ob tej priložnosti pa je bilo v Šentjanžu tudi več zanimivih tekmovanj.

Hlevov ne kaže izprazniti

V Jugoslaviji večkrat v kriznih obdobjih skačemo iz ene skrajnosti v drugo. Težko se znajdemo in le s težavo stremzemo. Največkrat to občutijo kmetovalci, ko začnejo pridelovati eno kulturo pa zanjo na trgu naenkrat pojema zanimanje. Tržišče je trenutno nasičeno in določeni kmetijski pridelki ostajajo.

Zdaj je prišlo krizno obdobje pri prodaji živine in mesa. Živinorejci so v izredno težavnem položaju. Zaprli so izvoz v dežele evropske gospodarske skupnosti, padle pa so tudi cene na domačem in svetovnem trgu. Vse to hudo pritiska na živinorejce v Jugoslaviji.

Kot kaže se na področjih, kjer je živinoreja v večjem razmahu, sedanje mesne krize lotevajo preudarno. V Vojvodini so mnenja, da se bo mesna kriza v svetu končala že konec leta in znova bo sledilo novo konjunktorno obdobje. Do takrat pa je važno, da ohranijo stalež živine in s polnimi hlevi pričakajo konjunkturo na svetovnem tržišču. To so vsekakor daljnosežne poteze, ki kažejo na treznost odločitev. Tako veliki živinorejci, klavničarji in proizvajalci mesnih izdelkov kot so v Vojvodini, imajo že dobre izkušnje iz preteklosti. Zato ne želijo, da bi tudi v tej mesni krizi naredili napačen korak in se znašli v povsem nasprotni skrajnosti.

Predsednik izvršnega sveta AP Vojvodine Nikola Kmezić je skupini slovenskih novinarjev govoril o kritičnem položaju v živinoreji in pri tem povedal, da si v govedoreji sledijo krizna in konjunktorna obdobja v zaporedju šest let, pri praščijereji pa na tri leta. »V Vojvodini sodimo, da bo kmalu prišlo do novega povpraševanja po mesu«, je dejal Nikola Kmezić. Povedal je, da imajo informacijo, da so v deželah EGS v zdajšnji krizi poklali okrog 600 tisoč krav. »Že to podatek je katastrofalen in dovolj zgovorno pove, kaj bo, ko bomo prišli na trg z govejim

mesom in teletino. Zaradi tega je predvsem važno, da ohranimo stalež živine in z njim pričakamo novo konjunktorno obdobje na svetovnem mesnem trgu«, je povedal predsednik Kmezić.

Živinoreja pa je sedaj v Vojvodini v izredno težavnem položaju. V hlevih čaka okrog 35.000 glav godnih za zakol. To živino bi lahko zaklali že pred mesecem. Zavoljo tega imajo živinorejci občno izgubo. Nekoliko učinkovita je intervencija ZIS, ko naj v Sovjetsko zvezo izvozijo 10.000 ton. Vendar je dogovor o izvozu zelo neugoden, ker so ga sklenile zunanje trgovinske podjetja, ki ne vedo kakšne so razmere pri živinorejcih in predelovalcih. Dogovorila so se namreč za izvoz zmrazjenega mesa, kar pomeni, da bi morali pripraviti globoko zmrazjeno meso. Vojvodini pa manjka globokih zmrazovalnikov.

Vojvodinski živinorejci skušajo neugodni položaj rešiti na več načinov. Najvažnejša odločitev je, da ne bodo izpraznili za vsako ceno hlevov. Pravijo, da bi se nam to kaj kmalu maščevalo. Še naprej bodo vztrajno iskali nova tržišča. Iz izkušnje vedo, da je zelo škodljivo navezovanje zgolj na eno ali dve deželi. Vojvodini pa manjka primernih hladilnic. V živilskem kombinatu Vrbas smo videli, da so vse hladilnice (v eno zložijo do 150 vagonov mesa ali mesnih izdelkov) nabito polne. Podobno je tudi drugod. Zato se sedaj trudijo, da bi zgradili čimveč novih hladilnic. V njih lahko meso shranijo tudi po pol

leta. To pa je dovoljšen kriza mine. Za izgradnjo hladilnic imajo zdaj v Vojvodini na voljo 400 milijonov din. Polovico tega denarja bodo spevale banke in delovne organizacije, drugo polovico družbenopolitične skupnosti svojih skladov. Tako bo prihodnjega leta v Jugoslaviji zgradili manjkajoči hladilni stor.

Živinorejci v Vojvodini opozarjajo še na druge hladilnice imajo zdaj v Vojvodini na voljo 400 milijonov din. Polovico tega denarja bodo spevale banke in delovne organizacije, drugo polovico družbenopolitične skupnosti svojih skladov. Tako bo prihodnjega leta v Jugoslaviji zgradili manjkajoči hladilni stor.

V Vojvodini smo lahko znali, da ne tarnajo spodbudanje krizne situacije. Zato na noben način ne namerjajo izprazniti hlevov, kaže nam to treznost in preudarnost opozarjajo na družbeno moč, vendar obenem vedo, da bi z njo prebrodili le težave. Ta pomoč bi zagotovila bi jugoslovanski živinorejci stopili pripravljeni pred tržni trenutek. Zlasti budna pa je njihova odločnost da prebijejo in pokrene častnost pri uveljavitvi dolgoročne kmetijske politike v Jugoslaviji. Slednje smo lahko videli v venski novinarji spoznajo smo se mudili v Vojvodini LJUBAN NA

● IMENOVANJA V OBČINI MOZIRJE

Nov sestav komisij

Delegati zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora skupščine občine Mozirje so na zadnji seji na predlog komisije za volitve in imenovanja sprejeli tudi vrsto sklepov o imenovanju predsednikov in članov komisij.

KOMISIJO ZA STATUT IN DRUŽBENOPOLITIČNI SISTEM sestavljajo naslednji člani: Franc Šarb – predsednik, Ivan

Berložnik, Hinko Čop, Martin Hajdinjak, Hubert Herček, Vlado Košir, Stane Kranjc, Rudi prof. Kuhar, Franc Miklavc, Kristian Planovšek, Lojze ing. Plaznik, Matevž Požarnik, Stane Prodnik, Jože Rakun, Anka Sivec, Franc ing. Tratnik, Rudi Zager.

V KOMISIJO ZA DRUŽBENOPOLITIČNO NADZORSTVO so bili imenovani: Franjo Gerdina – predsednik, Jelka Rojten, Ivka Lamut, Ivan Purnat, Franc Lih-tineger, Franc Robnik in Nina Vršnik.

KOMISIJO ZA VLOGE IN PRITOŽBE sestavljajo: Rok Klemenšek, Anton Glojek, Jožica Pečovnik, Rudi Zager in Janez Žerovnik.

V KOMISIJI ZA BORCE so: Matevž Požarnik – predsednik, Alojz Brezovnik, Rok Klemenšek, Vlado Košir, Anton Krefelj in Jože Planovšek.

V KOMISIJO ZA OBČINSKO NAGRADO so bili imenovani: Ivan Kramer – predsednik, Franc Hriberšek, Stane Kranjc, Franc Omladič, Matevž Požarnik, Jože Rakun, Marija Štrbenk, Franc ing. Tratnik, Rudi Zager.

KOMISIJO ZA UGOTAVLJANJE IZVORA PREMOŽENJA sestavljajo: Milan Repenšek, Ivan Tajnik, Anton Funtek, Jože Kozar, Jože Poznič in Ivan Purnat.

Izbrali in potrdili so tudi nov izdajateljski svet »Savinjskih novic« in štab civilet zaščite ter potrdili iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva in odbor za formiranje

Gornjega Grada, Miklavc iz Ljubnega, Knapič iz Luč, Franc Velenja, Avgust Vergeljenja, Franc Profenik in vasi, Jože Urank iz Nazarja do Gorlov iz Velenja, Hastran iz Kamnika, Kovšek iz Bočne, Zdravnik iz Zavodnje, Anton iz Nazarij, Marjan Dohar iz Nazarij in Martin Hajdinjak iz Mozirja.

Dan savinjskih flosarjev

Na Ljubnem ob Savinji bodo to nedeljo priredili dan savinjskih flosarjev.

Praznovati bodo začeli že v soboto. Popoldne bodo prej nogometni turnir, na veseličnem prostoru pa bo čer kulturni spored. Tu bodo stari splavljari pripovedovali svoje dogodivščine s poti po Savinji in Savi.

V nedeljo se bo najprej oglasila godba na pihalni Rečice ob Savinji, ki bo priredila koncert. Nogometni bodo odigrali dopolne še finalno tekmo.

Flosarski spored pa bodo pričeli ob 14. uri. Savinjski Ljubno bo krenil sprevod do Vrbe ob Savinji. Tu bodo osrednja prireditve. V prazničnem sprevodu bodo sodovali flosarji, gozdarji, lovci, ribiči in drugi. Flosarji bodo zatem prikazali potapljanje flosa, spravilo lesa in vob po deroči reki. Seveda pa bodo dan savinjskih flosarjev na Ljubnem zaključili v veselem razpoloženju ob zvočni godbe, dobrih jedilih in pijači.

● Načrt nove organiziranosti trgovine

Hkrati z gradnjo blagovnice ljubljanske NAME v Slovenj Gradcu poteka priprava predloga nove organiziranosti trgovine v Mislinjski dolini. Računajo, da bo v četku avgusta že izoblikovan predlog za novo organiziranost trgovin v okviru slovenjgraške poslovne enote Trgovskega podjetja NAMA Ljubljana.

● Nova izmena šolarjev

V torek zjutraj je odpotovala iz Slovenj Grada v Fieso na počitnice nova izmena šolarjev iz Mislinjske doline. Kot smo že zapisali v zadnji številki, bo počitnice v počitniškem domu v Fiesi preživelo okrog 300 otrok iz občine Slovenj Gradec. Letovanje so začeli v prvi izmenni gojenci vzgojno varstvene ustanove, zdaj pa se bodo v 4 izmenah zvrstili učenci od 1. do 7. razreda.

Organizator letovanja v Fiesi je Skupščina občine Slovenj Gradec, ki krije v poprečju tudi več kot polovico stroškov letovanja. Starši plačajo za 14-dnevno letovanje in prevoz do največ 500 dinarjev. Temeljna izobraževalna skupnost pa bo, kot pričakujejo, prispevala sredstva za plačilo nagrad vzgojiteljem.

Letošnje počitnice ob Jadranu bodo mladi iz Mislinjske doline zaključili 27. avgusta.

● Ureditve Pavčkovih bolnišnic

Temeljna kulturna skupnost Slovenj Gradec si prizadeva, da bi z mariborskimi Zavodom za spomeniško varstvo čimprej pristopila k ureditvi Pavčkovih partizanskih bolnic na Zahodnem Pohorju. Tako naj bi tudi novim rodovom ohranili ta pomemben objekt iz časov NOB v Mislinjski dolini.

● POPOTNI DNEVNIK

V zloglasnem taborišču Auschwitz

(nadaljevanje)

Na češko-poljski meji smo imeli skoraj dveurni počitek. Še sreča, da niso bili poljski cariniki poleg počasnosti tudi tako strogi kot češki. Tu smo namreč smeli iz avtobusa, kljub temu da smo morali še prej točno popisati koliko denarja in v kateri valuti nese-mo preko meje. Preden pa so lističe (obrazce) pregledali, pa so se naše denarice že kar precej stanjšale, saj smo v obmejni trgovini kupovali vse od jantarja do vodke. Da bi stoppek pregleda skrajšali, smo carinikom postregli s pravo kavo, ki smo jo na plinskem gorilniku skuhal kar na avtobusnih stopnicah. Končno je minil tudi ta pregled in odpeljali smo se proti Varšavi.

Na cilj smo prispeli šele zjutraj. Ustavili smo se pred hotelom. Ker v tem hotelu ni bilo prostora za vse, so nas kar na licu mesta razdelili v dve skupini. Prva skupina se je poslovila in skupaj z vodičko ostala v tem hotelu. Ostale pa nas je šofer odpeljal v precej oddaljen hotel Nova Praga. Z nami je šel tudi naš novi vodič, ki nas je po dogovoru počakal pred prvim hotelom. Med potjo do našega hotela, smo se z njim tudi malo bolj spoznali, kajti zelo dobro je govoril srbo-hrvatski jezik.

V recepciji sva s kolegico dobili ključ sobe in se že med vzpenjanjem po stopnicah pogovarjali o hladnem tušu in prijetnem spancu. Dolga pot naju je utrudila tako kot tudi vse ostale potnike, zato sva kar brz odklenili vrata. Presenečenje! V sobi samo raz-majan umivalnik, dve trdi postelji, okno brez zatemnitvene zavese, na mizi pa večerja za vso skupino.

Sopotniki — člani naše skupine — so se nagneli v majhno sobo in povečerjali deloma sede na posteljah, deloma stoje. Nekateri pa so svoje krožnike odnesli v svoje sobe, vendar so jih po večerji prinesli spet nazaj. Kasneje so v najino sobo servirali še čaj.

Že lep dan, ostanki hrane in kup krožnikov ter rahla jezica, nam niso pustili prav zaspiti, ker je bilo treba že k zajtrku, nad

katerim se ni nihče pritoževal. Ker je prva skupina prišla po nas šele ob 9. uri (dogovorjeni za „točno“ ob 8. uri), smo imeli v tem času čast spoznati človeka, ki je skoraj vsem — na skrivaj seveda — menjal denar, da smo kar v hotelu lahko kupovali spominčke.

Ob srečanju s prvo skupino je padlo par pikrih besed, vendar so se ob ogledovanju Varšave nemirni duhovi kar brz polegali.

6. 6. VARŠAVA — CZESTOCKOWA

Mesto smo si ogledovali bolj iz avtobusa, saj pomembnejših starin ni, ker je bila Varšava med II. svetovno vojno skoraj popolnoma porušena. Tako smo si mimogrede ogledali Geto — židovsko četrt in spomenik v vojni padlim Židom. S tridesetega nadstropja palače Dom kulture in znanosti, smo si ogledali vso Varšavo. Mesto se na obširni ravnini razprostira zelo na široko, kajti med ulicami je prostor za zelenice.

Sprehajali smo se tudi po renoviranem srednjeveškem delu mesta in v nekakšen ogromen hranilnik, ki zbira denar za obnovo starih kulturnih spomenikov, spustili tudi svoj prispevek. Preden smo vzeli slovo od Varšave, smo si ogledali še menjavo straže pri spomeniku neznanemu vojaku in nekaj najmodernejših trgovin, v katerih prodajajo tudi polzelske hlačne nogavice.

Skupaj z vodičem smo zapustili Varšavo in se odpeljali proti Czestockowi, kjer smo večerjali in prespali v prvotnem hotelu. To pa nas je nekoliko čudilo, saj je Czestockova le manjše romarsko mesto. V mestu je namreč Marijina cerkev, ki so jo postavili na mestu, kjer se je nekoč baje zgodil „čudež“.

Zvečer, ko sem bila že v postelji, so me obšli tesni občutki, kajti za naslednji dan smo imeli v programu obisk taborišča Auschwitz, katerega že ime vzbujajo grozo in obup.

(dalje prihodnjič)

SLAVICA TOSTOVRŠNIK

NAŠ MATURANTSKI IZLET

Po slikoviti dolini Neretve smo popoldan prispeli v Mostar, mesto, ki je nastalo ob starem mostu. Tu so Turki l. 1566 sezidali slikovito most s 30 m na široko razpetim polkrožnim obokom. Na bregovih reke pa se je razvilo mesto s stolpastimi kulami, prodajalnami in ddelavnicami, kjer se je prodajalo blago iz Male Azije. Med drugo svetovno vojno so okupatorji mostarce množično obešali in uničevali. Danes se mesto hitro razvija, vendar pa želijo prebivalci ohraniti staro jedro ob mostu. Vsekakor nas je najbolj zanimal most. Ko ga gledaš, vzbujajo v tebi neko skrito spoštovanje. Počasi pa so se začeli oglašati tudi naši želodci in Miran je postal tako lačen, da a bi pospravil celega medveda s kožo

in kostmi. Naložili smo se s čevapčiči in kar lažje je bilo nadaljevati pot. Ker smo se bližali morju, smo sklenili tudi nekaj stav — kdo bo prej zagledal morje. In ko se je nankrat pokazala pred nami neskončna modrina, smo hkrati zavpili: „Hura, morje!“ Vendar pa je nebo postajalo vedno bolj temno in težki oblaki so plavali čisto nad vodo, kot bi se hoteli okopati. Kar malo žalostni smo bili, ko je nekdo strokovnjaško razložil, da so to znaki slabega vremena. Res, ko smo zvečer prispeli v Dubrovnik, so že padale prve škraplje dežja. Ponoči se je vilo kot iz škafo. Razočarani smo zaspali in lahko si mislite, kako veselje je bilo zjutraj, ko nas je pozdravilo sonce. Ves Dubrovnik se je kopal v sončnih žarkih in nesbena modrina se je zlivala z morsko. Mesto ujeta v oklepu močnega obzidja vrhu skalnega pomola, ima med vsemi našimi mesti najbolj aristokratsko preteklost. Še danes je prava zakladnica umetnin. Če bi si mesto hotelo podrobno ogledati, bi potreboval najbrz več kot tri dni. Zato smo se povzpeli le na mesto obzidje iz 12.—13. stoletja. Z njega se nam je odprl čudovit razgled na stari del mesta s tipičnimi primorskimi hišami in ozkimi ulicami. Zanimala nas je še lekarna iz

Načrti, načrti, načrti

Načrti, načrti, načrti — neprestano nekaj načrtujemo, planiramo in se odločamo, pa vendar mine toliko časa, preden zraste kakšna nova šola. Saj veste, takšna velika, svetla s sodobno opremljenimi učilnicami. Saj morda niti ni tako dolgo, kot se meni zdi, toda vsakič, ko zagledam razigrane malčke v Topolšici, kako se ob poslednjem zvoncu z radostnimi krici vsujejo skozi vrata, nehote pomislim: „Le kako ta naša uboga šola, ki komajda, komajda zasluži to ime, zdrži ves ta hrup, vso to mladost, ki divja skozi njene temne in vlažne hodnike. Res, le kako? Le tri razredi imajo pouk dopoldne, štiri pa popoldne. V kleti, temni in nepobeljeni, najdemo za trhljimi vrati majhno, kaj majhno, majceno kuhinjo, ki kljub prizadevnosti in vztrajnosti kuharice in snajžike nikakor ni in ne more biti prostor, kjer naj bi se pripravljala hrana za sto otrok. Saj ne zahtevajo razkošne, svetle jedilnice, kot jih imajo mnogi njihovi vrstniki, želijo le malo večjo in sodobnejšo kuhinjo, kjer bi kuharica lažje pripravljala malice zanje.“

Pri gradnji šole bi vsekakor morali misliti na tiste najmlajše, ki vsako jutro prvi prihitijo v vrtec. Veste, kakšen je ta njihov vrtec? Prijetno je že v njem, kot pravijo naši malčki, toda prostora ni, kjer bi se otroci ob svojih igračah resnično razživeli. Tako pa je ta njihov vrtec sestavljen iz majhne predsobe in skoraj nič večje sobice. Nimajo garderobe, njihovi plaščki, jopice in čevlji so zloženi, pravzaprav stlačeni ob dveh stenah na obešalnikih. V edini sobici imajo nekaj mizic s stolčki, to je pa razen kock in nekaj pajakov vse. Otroci, ne da so le stisnjeni v premajhnem prostoru, temveč imajo premalo igrač in ostalih pripomočkov, ob katerih naj bi se tudi učili in zaposlili.

Najteže je pozimi. Obešalniki so prepolni, otroci so najsrečnejši, ko se skupaj odpravijo na sneg.

Glavni problem skoraj vseh vrtecev je ta, da ne morejo sprejeti več kot določeno število otrok. Največkrat zaradi premajhnih prostorov in pomanjkanja vzgojiteljic. V Topolšici imamo eno vzgojiteljico, ki bi gotovo bila pripravljena sprejeti več otrok, pa kaj ko ni prostora... Poleg vsaj dveh prostorov, namenjenih vrvcu, bi potrebovali še en oddelek in sicer jasli. Le kam naj dajo matere, ki so zaposlene, svoje dojenčke, ki prav gotovo zahtevajo največ pozornosti, nege in gotovo tudi ljubezni. Topolški dojenčki glasujejo: „Dajte nam jasli!“

In še nekaj! Naši šolarji se nimajo kje razgibati. Pred nami je preblatno in zanamerno šolsko dvorišče končno dobilo lepšo obleko. Sedaj je asfaltirano, ograjeno z ograjo in tudi travnate površine ob straneh so urejene. Sedaj bi potrebovali le še večji prostor z blazinami in vsaj dvemi mizami za namizni tenis, kjer bi se ob popoldanskih urah tudi mladinci pomerili „v športu zelene mize“. Takšna dvorana bi bila zelo dobrodošla tudi za ostale prireditve in proslave. Pišem in pišem. Morda tega nihče ne bo bral. To so moje misli in moje želje. Toda moje želje, pa naj bodo še tako velike in goreče, ne bodo zgradile nove šole, šole, ki bi vlivala našim šolarčkom še večje veselje do šolanja, do samostojnega dela.

Za takšno šolo so potrebne želje vseneh nas in vztrajnost, volja, ter predvsem denar. Čeprav zanjega ni ravno veliko, je treba poskušati. Kajti kjer so želje iskrene, vztrajnost in volja, se bo našlo tudi nekaj denarja. Kajne?

AJŠA PUČNIK

Žrtvujemo svoj delež

Šaleška dolina je sredi svojega razvoja, ki bo dosegel svoj višek le, če bomo prebivalci te lepe doline humani in žrtvovali majhen delež za lepši jutri.

Prebivalstvo se je zelo razmnožilo, zato je mnogo ljudi brez stanovanj; ali pa se morajo zadovoljiti s podstrešno sobico, kjer še za enega ni dovolj prostora.

Otroci so le delček te skupnosti, pa vendar morajo imeti svoje. Imeti morajo svoj dom, ki pa ne sme biti pust soba, biti mora prostor, kjer se bodo lahko sprostiti. Prav tako je s šolami. Učenci, ki prihajajo iz oddaljenih, visoko v hribih ležečih vaseh, pridejo v šolo pozimi premrženi in utrujeni od dolge poti. Zamislimo se malo, koliko pretrpe ti otroci, pa so vendar solidni učenci. Vsi vemo, da je premalo šolskih ustanov, ne le osemletk, temveč tudi srednjih.

Marsikateri učenec bi se po končani osnovni šoli vpisal v nadaljnji študij, vendar mu to onemogoča bodisi denar, ali pa so šole predaleč. Za denar so že poskrbele TIS, za oddelek pa moramo vplivati tudi mi. V naši občini bi bilo nujno zgraditi vsaj nekaj srednjih šol, ki bi izobraževale dijake za tiste poklice, ki so za razvoj in napredek najbolj potrebni. Imamo gimnazijo, v katero se jih vpiše precej več, kot bi bilo pričakovati. Gimnazija je najprimernejša pot za nadaljnji študij na univerzi ali kaki visoki šoli. Mora pa imeti take prostore, v katerih bodo vsi kot doma, potrebe pa so tudi posebne sobe za športno in kulturno izobraževanje, pa tudi za igre in druge zabave. Prostori pa mora-

jo imeti zadovoljivo opremo, če že ne vse sodobne naprave, ki bi omogočile enostavnejši način učenja.

Poleg gimnazije premore Šaleška dolina še RŠC, ki pa je zadnje čase bolj šolski center, saj niso več samo rudarsko usmerjeni. V šolski center pa ne zahajajo samo nadarjeni Velenjčani, ampak se tu zberejo vsi zainteresirani iz naše ožje in širše domovine. Za vse pa žal ni dovolj prostora. Seveda se tisti, ki niso Velenjčani, ne morejo vsak dan prevažati v šolo, ampak morajo imeti vsaj majhen kot, kjer se bodo lahko učili.

Prenatrpani internati so vsemu bolj podobni kot študentskemu domu. Zazeljene bi bile tudi knjižnice, da bi lahko odkrivali vsele in žalostne trenutke junakov, ki so jim priljubljeni. Tako pa lenarijo po mestu, kjer je gost promet in zahteva vse več mladih žrtev. Dajmo, ljudje, združimo svoje moči in misli, ki so pri vseh enake. Le tako bono dosegli tisto, kar nam je najbolj potrebno — šole. Kajti če ne bi bilo srednjih šolskih ustanov, bi ne bila tehnika danes tako razvita, bi človek ne bil gospodar narave in razvoja.

Kaj bodo morala ta pomanjkanja res zastaviti razvojno črto? Nič drugega nam ne preostane, kot to, da s samopriskevki omogočimo rast izobražencev, ki potrebujejo svoje.

Še pred leti so bile glavne šole v Ljubljani, zadnje čase pa se te grade v mestih, ki še niso dosegle tega, kar bodo sčasoma s humanostjo.

ZDENKA SENOVRŠNIK

l. 1317, ki že od takrat naprej nepretrgoma dela.

No, človeku se zgodi tudi kaj smešnega. Tako smo dekleta (saj poznate naše navade) zjutraj rade dolgo poležale. Pa smo se enkrat dogovorile, da gremo na zajtrk v mesto. V privlačni in čisti restavraciji smo sedle za mizo in čakale natakarkja. Ko je prišel, smo naročile zajtrk. Prav čudno nas je gledal in šele po drugem zatrdilu, da res želimo zajtrk, je šel ponj. Pa je Marija ugotovila, da je ura nekaj čez enajst in vse nam je bilo jasno. Je bil zajtrk potem kar za kosilo.

Dubrovnik nas ni privlačil samo zaradi lepote in zanimivosti, ampak tudi zaradi morja. Takoj prvi dan smo si natakneli kopalke, pa hajd na plažo. Vsak je hotel čimprej potemeti, da bi potem doma znanci čimbolj hvalili njegovo polt. Cvrli smo se kot čevapčiči in se mazali z vsemi mogočimi mastmi. Velika rumena krogla na nebu pa je vsak dan bolj pripekala. Po treh dneh je marsikdo postal rdeč, da le kaj. In slednjic se je olupil. Saj ljudje pravijo, da vsaka šola nekaj stane. Oh, skoraj bi pozabila na naša spremljevalca: prof. Mediča v vsej njegovi dolžini in prof. Cesarja. Na plaži sta bila zelo zadržana, zlek-njena v senci. In kadar se je prof. Cesar lotil maratonskega plavanja, si je prof. Medič varno namakal noge — previdnost je mati modrosti.

Predem smo se poslovili od Dubrovnika, smo zavili še v akvarij. Čudovit je. V njem lahko vidiš vse prebivalce od želve do morskoga psa. Sošolci so ugotovili, da bi bila dovolj velik zalogaj za morskoga psa. Kar hitro sem jo odkusila ven...

V sredo zjutraj smo zapustili Dubrovnik in se peljali do Bileče. Ta je znana po krvavih bojih partizanov med NOB in taborišču za interniranje Cvetkovičeve vlade. Na trpljenje ljudi nas spominja tudi pesem Bilečanka. Kmalu nato smo se že peljali po slikoviti dolini Sutjeske. Voda se je zajedla med grmovja in vanja vrezala tesno dolino. Med Zelengoro in Magličem je bila med NOB 5. sovražna ofenziva. Tu so partizani preko Tjentišta l. 1943 prebili sovražnikov obroč. Nasprotnikov načrt, da uniči partizansko glavino, je kljub velikim žrtvam naše vojske, propadel. Danes počivajo borci padli med Durmitorom in Romanijo v skupni kostnici. V spomin pa jim je postavljen ogromen marmornat spomenik, vreden občudovanja. Na Tjentištu smo obiskali še grob Save Kovačevića, legendarnega komandanta 3. divizije, ki je padel na čelu svoje enote pri preboju preko Sutjeske. Skromen grob v srcu mogočnih gozdov, ki so bili med vojno prepojeni s krvjo, govori o junaštvu nekega človeka.

(dalje prihodnjič)
MELITA VOVK

K dejstvu torej! Srečal sem Bigota, čisto slučajno. V petek zvečer, ko sem pri prijateljih igral bridge. Povlekel me je na stran. Pripovedoval mi je o precej zanimivem odkritju, ki pa je priložilo prezgodnje.

GEORGES SIMENON

USODNO SREČANJE

Andreja v Triantu ni bila nikoli plodna. Z drugimi besedami, Andreja ni tedaj ničesar tvegala. To je detalj, ki bi bil v vašo korist, če vmes ne bi izjavili že toliko drugih stvari. Vsekakor se bom tega dokaz posluževal na sodišču, toda ne bo imel tolikšne teže.

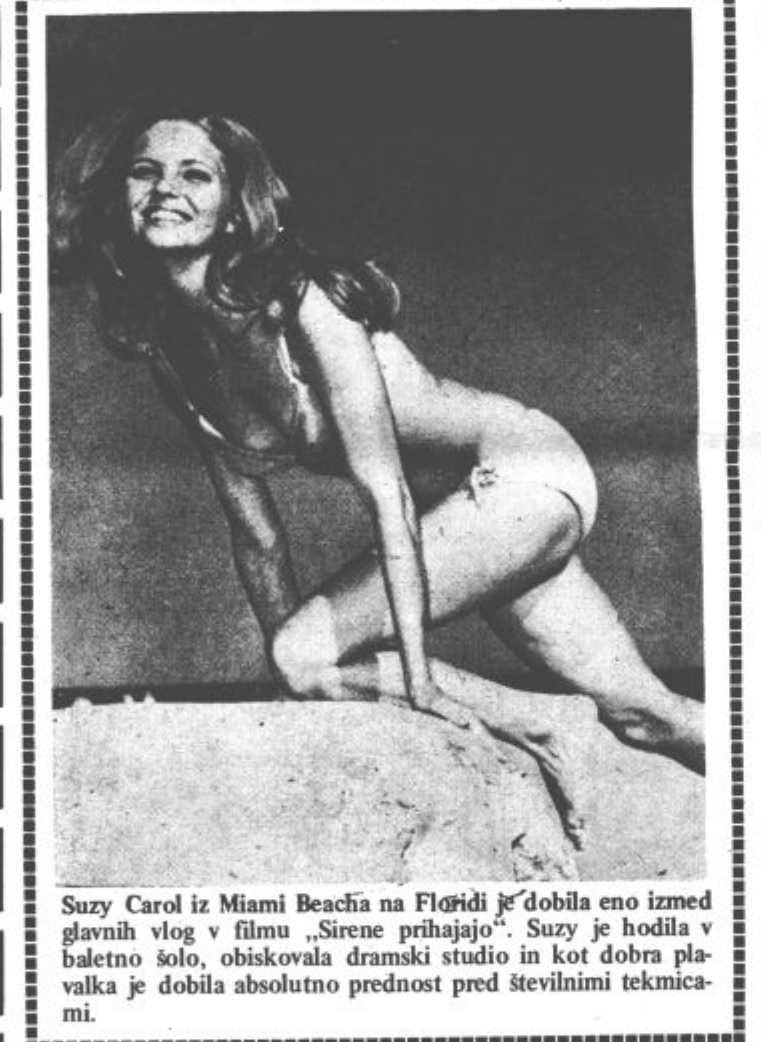
Andrejo, predvsem pred očmi drugih ljudi. Ste tedaj že vedeli, da je vaša razlaga nekoliko napačna? Ne popolnoma. Ob sedmih ste šli gor in zbudili hčerko? Ste to storili pogosto? Obklesali vsako jutro. Zbudil sem jo, še preden sem se sam uredil. Obklesali ste najboljšo obleko, modri komplet, ki ste ga imeli ob nedeljah.

ISABELA BREZ PLODNO

Zenska, ki je postala nov predsednik Argentine, je bila rojena 1931. leta v Riohi, v malem mestu zahodno od Bouenos Airesa. Po končani gimnaziji je obiskovala šolo za klasični balet in se posvetila tej umetnosti. Toda zaradi „neupoštevanja“ klasičnega baleta v „deželi tanga“, se je mlada umetnica kmalu preusmerila k modernemu baletu in prispela v skupino, ki je gostovala v kabaretih po vsej Latinski Ameriki.

desničarji, ki še mirujejo. V duhu „najzslužnejšim“ vedujejo celo, da niti sanjajo, da ni glavni argentinski pora ni zadovoljen, da je problem. Morda se največja postala voditelj države. Niba vodi med levo in desno kaj dnevi je odstopil s peronisti. V zadambasadorja v Mehiki. V mesecih je državo zajel val v vsakem primeru nopolja. Skoraj vsak dan se zgodi fa Argentine ne čaka lah politični umor. Zaradi tega lo. Čeprav je država v rne Argentine, ki opravmesih zabeležila napredne dolžnosti, trepetajo za vpliv in ugled v svetu, niti Isabela nista mni so tuji predstavniki, ki česar storiti proti ekstnjo v Argentini. Če se bo tagnacija EPA (Narodn nadajevalo, se lahko zgodijo, cionarna armija), katero bo desnica s pomočjo vojske dosi s svojimi dviglo pmojdarila v deželi. To bi bidnevno vzemirajajo drnajslačša rešitev.

Suzy Carol iz Miami Beacha na Floridi je dobila eno izmed glavnih vlog v filmu „Sirene prihajajo“.

ELEGANTNA RESNA LETA

Modna kreatorka Staša Gorenšek. Za resnejša leta, ko smo oblačila bolj preprosta in preudarno, so najbolj merna preprosta oblačila enostavnih krojev, prazororcev in umirjenih barv. Če se potrudite in delate za tisto, kar vam ni dela v neki londonski stategina Russeil 25, hči španstokiji, lahko polejte prstakorekci v teh oblekah. Princ Charvedo pa je vsaka od njmenjena drugačni pristi. Za tiste dneve, ki ste preživeli v službi, kupovanja, v mestu dobnno, potrebujete krojeno udobno oblehalahkega, a nekoliko trepeznega materiala. Drugi model vspremljal na počitni morju, pa tudi v mestobste rade oblekle obnih popoldnevih. Nekoliko svečanjevo pa imamo pripravite tiste poltne prko želimo biti čim mladostnejše. Prav todošežemo ravno poletin za lady / Astor deset

Isabela, ta inteligentna ugrabitve diplomatov, niska, krhke postave, toda energov in oficirjev. Postahih potez imela dovolj moči vrsta države v državi: imosposobnosti, da doseže svoj časopis, svoj vozni park, je vprašanje, ki si ga ne po- in celo odlikovanja, kltjajo samo Argentinci.

Princ Čarles in lady Jane

KRICA NA SNICI

Angleži stavijo na to, da se bo moral poročiti, neje stvari in nikogar ne ni še mogoč ugotoviti, kana bodočo kraljico Ang izmed njegovih znank iz vislednik prestola, princ najbolj všeč. Poslovneži so ima petindvajset let in to izkoristiti in stava na nico je postala enaka stavi nogsjskih dirkah, na nogonih in golf terenih in na nah iz za lepoticke. Vdem deklet „konkurira“ za no angleške kraljice. Na mestu je trenutno lady Wellesly, hči vojvode od angtona, edimega potomca noga vojskovodje, ki je pre- Napoleon. Stara je 23 dela v neki londonski stategina Russeil 25, hči španstokiji, lahko polejte prstakorekci v teh oblekah. Princ Charvedo pa je vsaka od njmenjena drugačni pristi.

FELJTON

John Kennedy je bil zadnji v vrsti žrtve... Ali je atentat na predsednika mogoče zanesljivo preprečiti?

Nekateri med njimi so prav zanimive. Decembra leta 1941 so, na primer, agenti Tajne službe prevzeli nalogo za varovati nekateri zelo dragocene dokumente ameriškega ljudstva. Tega leta je Japonska napadla ZDA v Pearl Harborju in vlada ni hotela dopustiti nobene možnosti, da bi posamezni japonski agenti ali pa kdorkoli drug iz sovražnega tabora dobil v roke dragocene listine, ki jih sicer v Washingtonu čuvajo kot najbolj dragocene relikvije. Tajna služba je dobila nalogo, da prenese na varno listino, na kateri je zapisana Deklaracija o neodvisnosti, Ustava in Zdrženih držav Amerike, Gutenbergovo Biblijo, inaugurálni govor predsednika Abrahama Lincolna. Te listine so običajno v knjižnici ameriškega kongresa, med drugo svetovno vojno pa so bile skrivne neke drugje (kje, vedo še dandanašnji le redki posamezniki) in so jih vrnili v knjižnico kongresa šele po koncu vojne. Ko so ustanovili listino Zdrženih narodov z vsemi spremljajočimi dokumenti leta 1954 prenesli iz San Franciska v Washington je to opravila posebna skupina agentov tajne službe.

Morda se še spominjate, s kakšnimi izjemnimi varnostnimi ukrepi so prepeljali v Zdržene države Amerike znamenito sliko Leonarda da Vincija-Mona Lisa. Tedaj so vsi časniki sveta pisali, kako zelo skrbno je bila varovana slika med potjo prek Atlantika. Toda kdo je bil odgovoren za njeno varnost od decembra 1962 do marca 1963, ko je bila slika razstavljena v ZDA? Ameriška Tajna služba? Ducaat agentov je bilo nenehno zadolženih za sliko in za to so dobili tudi izjemno plačilo: bili so med tistimi redkimi ljudmi na svetu, ki so si lahko ogledovali dragoceno sliko ure in ure... kar je sicer čisto nemogoče, kajti obiskovalci pariškega Louvra, kjer je slika običajno razstavljena, se drenjajo pred znamenitim platnom od jutra do mraka.

humor

Križanka

VODORAVNO: 1. umetnost, pametnost, 8. Azijka, 9. voditelj kmetov, 10. vrsta italijanskega kamiona, 11. pila za obdelavo lesa, strugljika, rašlja, 13. starorimsko ime za 13. ali 15. dan v mesecu, 15. tvor, čit, gnojna bula, 16. kmečko proizvodno sredstvo: vagon, 17. medimet abanja, 18. ime francoskega filmskega igralca Delona, 20. avtomobilska oznaka za Novo Gradsko, 21. Skit pripadnik nomadskega kavkaskega naroda, 24. venec gorovja Skozni CSSR, Poljsko, ZSSR in Romunijo, 26. letovišče pri Kopru. NAVPIČNO: 1. rdeča poljska cvetlica, 2. kratkica za Organizacijo združenih narodov, 3. razloka, premoč v verzu med dvema stopicama, v medicini ločenje, oddelček, 4. pra- vna, 5. gor, 6. škof, 7. rusko žensko ime, gruzijska kraljica, 12. kdor se ukvarja s štancanjem, 13. ime slovenske pevke Krašovec, 14. slo-

Lovci ponarejevalcev in atentatorjev

EXECUTIVE PROTECTIVE SERVICE. Ex. cutive Protectiv Service. Po naše bi se reklo nekako Izvršna varnostna služba. Može, ki delajo v tej službi, imajo izključno nalogo varovati Belo hišo in poslopije tuji diplomatskih predstavstev v Washingtonu. (V Beli hiši so razen agentov te varnostne službe tudi agenti tajne službe, ki sodelujejo pri skupni varnosti tako poslopij kot njegovega gospodarja. Toda medtem ko skrbijo agenti Executive Protectiv Service zgoraj za varnost poslopija Bele hiše, imajo agenti Secret Service nalogo varovati skupaj z njimi Belo hišo, razen tega pa se predsednika, kadar ni v njej. Aganti EPS ne skrbijo za predsednika ZDA, kadar ni v Beli hiši.) Del agentov EPS je v civilu, del pa nosi črno-zlate uniforme. Zlate v toliko, da so kar precej načičkami z zlatimi trakovi, značkami in naški po sicer črni uniformi z brezhibno belo srajco. Politi (in poleti) je v Washingtonu, kjer le precej žalostno, zelo vroče) nosijo samo bele srajce in črne hlače z zlatimi programi od pasu do tal. Okoli pasu jim binjaja revolver v tipičnem kavbojsko-šerifskem slogu. Na glavi nosijo kape s ščitniki. The Executive Protective Service (ki se je nekoč imenovala kar preprosto The White House Police, Policia Bele hiše) je pod neposrednim nadzorstvom Tajne službe, nekakšna njena podružnica, zadolžena samo za varovanje Bele hiše, tujih diplomatskih misij v Washingtonu in poslopij, v katerih so se nekateri predstavniki uradi. Varovanje tujih diplomatskih predstavstev je še le nedavno postalo sestavni del nalog EPS, ki se je, kot že rečeno, razvila iz leta 1922 ustanovljene White House Police. Z leti pa se je namreč število napadov na tuje diplomate v Washingtonu povečalo kar za sedemkrat in zato je predsednik Richard Nixon leta 1969 zahteval, naj Kongres odobri posebno varstvo tudi za tuje diplomate in poslopija, v katerih živijo.

JOŽE HUDALES SALEŠKA DOLINA

SKOZI ZGODOVINO

Velenje spada po svoji arhitektonski zasnovi nedvomno med urbanistično najbolj dognana mesta v Jugoslaviji. Živimo v tem mestu in le malokdaj se vprašamo, kaj je bilo na njegovem mestu pred stoletji. Pa je vendar zgodovina naše doline tako zanimiva in bi jo vsaj v grobih obriših moral poznati vsak prebivalec. Zato sem iz odločil, da v svojem zapisu napišem nekaj o preteklosti Saleške doline. Še posebej me zanimajo gradovi, zato sem jim posvetil več pozornosti. Pomagal sem si z različnimi zgodovinskimi deli in pri tem naletel tudi na nekaj nasprotij, ki jih sam nisem znal rešiti. Vendar pa upam, da sem s tem prispevkom vsaj malo posegel v bogato preteklost naše doline, Saleške doline.

Prve sledi človeka v naših krajih najdemo v jami Špehovki pri Hudi luknji in v Mornovi Zijalki pri Belih vodah. Špehovko je raziskoval prof. Brodar, ki je odkril tudi znanostno Potočko Zijalko na Olševu. Ugotovil je, da so jo ljudje naselili že v stari kameni dobi (paleolitik), višje plasti pripadajo zgodnjemu mlaščemu in graveciemu iz mraščega paleolitika, krovna plast pa je skrivala v sebi ostanke iz mezolitika. Tudi v Mornovi Zijalki so našli sledove paleolitikih kultur, vendar pa še ni dovolj raziskana. Na osnovi teh najdb lahko domnevamo, da so v naši dolini še ostanki iz tega obdobja, saj je tu še precej jam, ki so našim davnim prednikom služile kot naravna zavetišča. Zelo pomembna je tudi najdba skromnih ostanikov ilirske kulture iz Hallstatske dobe pri cerkvi Sv. Jošta na Paškem Kozjaku, ki kažejo na precej gosto naseljenost v dolini. Vendar pa bi raziskava korenov krajevnih imen dala kake bolj otipeljave rezultate o naseljenosti ilirskih plemen pri nas. V začetku našega štetja Rimljanji južno od Drave uslanovili pro-vo Norikum, kamor je spadalata tudi Saleška dolina. Tudi iz tega časa imamo nekaj ostanov. Ohranili se je del rimske vicinalne ceste, ki je iz Velenja vodila proti Sošanju in nato proti severu do Grasko juro in Slovenj Gradec, odcep pa je vodil cele v Smartno ob Paki. Sledove rimske ceste so našli še na Basališču (Paški Kozjak), ki je vodila do Lošperka neke med Vitanjem in Mislinjo. To je sicer izven meja naše doline, toda če bemo pogled na karto nam pove, da se je nadaljevala preko Kozjaka v Dobro ali Velenje. Najstarejši ostanek je vedno ostane dejstvo, da je bil Sv. Jošt pomembna naselbina. Iz časa celjskega municipija so se pri nas ohranili rimski stavbeni in kiparski ostaniki. Najzavestnejše najdbe so iz Smartnega ob Paki. Tam so za cerkvijski našli štiri nagrobne kamne. Zdjaj sta ohranjena samo še dva v celjskem muzeju. Iz istega časa je tudi rimski nagrobni napis, najden 1822. leta na takratni župnijski njivi pri Saleku. Kamen ima obliko kvadrata, spodnji levi in zgornji desni rob pa sta odkrnjena. Na kamnu piše: D. M. BAEP SPERATI NUS OBIT ALI SPERATUS FILIUS ET CANDIDE UXORI kar pomeni: Baebus Speratij, ki je umrl sedemdeset let, postavil sin Speratus, in ženi Candidi. Zdjaj je kamen vždan v župnijskem gospodarskem poslopiju v Smartnem. Že v prejšnjem stolletju so našli skromne ostanke rimskih opek v Gorejnu. Ob naselitvi Južnih Slovanov na našem ozemlju, so se ti prvotne kolonizacijske baze na naše prostranstvo polju širili tudi naše protijugu, in domnevamo lahko, da so naselili tudi Saleško dolino. Tudi iz

DODATNE TONE ZA ŠIROKO POTROŠNJO

VELENJE, 27. julija — Čeprav bi se tudi velenjskim rudarjem danes prilegel počitek na pristo soboto, pa so se odločili, da bodo vseeno odšli v jamo in delali v vseh 3 izmenah. Celotno sobotno proizvodnjo pa bodo, kot je sklenil delavski svet Rudnika lignita Velenje, odpremili trgovskim podjetjem, da bi tako zadovoljili vsaj najnujnejše potrebe po lignitu.

Gospodinjstva so se že lani na jesen prvokrat soočila s pomanjkanjem premoga. Rudniki so morali povečati dobave premoga termoelektrarnam. Stanje se je letos še poslabšalo, premo govorniki pa so v planih prodaje predvideli za široko potrošnjo lahko le manjše količine premoga. Rudnik lignita Velenje, na primer, je za potrebe široke potrošnje predvidel le 18.000 ton lignita skozi vse leto, saj je bilo treba najprej zadovoljiti potrebe termoelektrarn in industrije. Ob sprejemu letnega plana pro-

izvodnje in prodaje za leto 1974 pa so velenjski rudarji sklenili, da bodo ves lignit, ki ga bodo nakopali več, kot so določili s proizvodnim načrtom, namenili za široko potrošnjo, da bi prišle do premoga vsaj družine z najnižjimi dohodki. In čeprav manjka trenutno okrog 200 jamskih delavcev bodo v prvih sedmih mesecih nakopali velenjski rudarji nekaj več lignita, kot so načrtovali s planom proizvodnje. To kaže na veliko prizadevnost in požrtvovalnost delovnega kolektiva velenjskih rudarjev.

V avgustu bo — zahvaljujoč preseganju proizvodnega načrta in sobotnemu delu v vseh 3 tretjinah na voljo za široko potrošnjo dodatno okrog 25.000 ton lignita. Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje je priporočil vsem trgovskim organizacijam združenega dela, ki jim bo odpremil ta dodatni premog za široko potrošnjo, da ga prodajo najbolj potrebnim, to je predvsem družinam z najnižjimi dohodki, saj vedo, da so potrebe po velenjskem lignitu

še precej višje in da vsem ne bo mogoče ugoditi.

Odločitev, da gredo velenjski rudarji tudi danes na delo in da bodo delali v vseh 3 izmenah, zasluži vso pohvalo, saj z njo velenjski rudarji znova izpričujejo visoko stopnjo zavesti in solidarnosti, kot so jo tudi že nekajkrat doslej, posebej še v času, ko smo se soočili z velikimi težavami zaradi pomanjkanja premoga in električne energije.

Zdaj je na trgovskih organizacijah združenega dela, da prodajo velenjski lignit res družinam z najnižjimi dohodki, saj je premog iz drugih republik precej dražji. Pomagati je torej treba predvsem tistim kategorijam prebivalstva, ki so jih najbolj prizadele zadnje podražitve. Tudi za to, da pomagajo, kolikor je pač mogoče omiliti gnotne težave teh družin, so delali velenjski rudarji danes v vseh 3 izmenah, pa čeprav je bila v proizvodnem načrtu današnja, zadnja sobota v mesecu, predvidena za počitek.

NE
naš čas
velenje

● GRADBENI ODBOR IN KOMISIJE

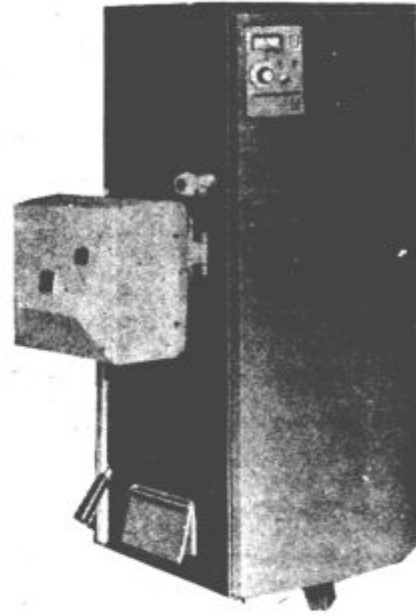
„SIGMA“
-ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

PRVI TRAJNO GOREČI
KOTEL NA TRDO
IN TEKOČE GORIVO

- specialno prirejeno kurlšče za zgorevanje vseh vrst domačih goriv in odpadkov
- gori od 5 do 20 ur z enkratnim polnjenjem
- velik emajlliran bojler kapacitete 150 l
- odlični izkoristek
- moderna oblika
- mali gabariti
- avtomatsko delovanje
- kapacitete od 30,000 do 50,000 kcal/h

● POLLETNO GOSPODARJENJE V ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA ZDRUŽENIH INDUSTRIJSKIH PODJETIJ GORENJE

Prizadevanja za višji dohodek

V prvih šestih mesecih letos so dosegle organizacije združenega dela v okviru združenih industrijskih podjetij Gorenje Velenje 1 milijardo 820 milijonov dinarjev bruto produkta, ali 570 milijonov dinarjev več kot v istem obdobju preteklega leta. Doseženi bruto produkt je sicer za 1 % nižji od planiranega, vendar pa velja ob tem poudariti, da je bila vsa leta doslej proizvodnja v drugem polletju precej višja kot v prvem, torej je mogoče pričakovati, da bodo planske naloge dosežene. To obeta tudi za 44,5 višji bruto produkt, če letošnjega primerjamo z lanskim.

Na tuje pa so združena industrijska podjetja Gorenje izvozila za 18,7 milijonov dolarjev izdelkov; v primerjavi z lanskim letom so prodajo na tuje povečali za 36 %. Ob tem v Gorenju poudarjajo, da je povečana proizvodnja v drugem polletju vpliva tudi na prodajo na tuja tržišča. Zadnja leta so prodali v razdobju julij—december na tuja tržišča za enkrat več izdelkov, kot so jih bili v prvem polletju.

In kako so gospodarili v posameznih organizacijah združenega dela? V Gorenju so dosegli polletne planske naloge, v primerjavi z letom 1973 pa so povečali bruto produkt za 44 %. V Tovarni poljedelskega orodja in li-varni Gorenje Muta so za 5 % presegle polletne naloge- itd. V primerjavi z lanskim letom so povečale bruto produkt vse organizacije združenega dela, in sicer Gorenje—Fecro za 109 %, Gorenje—Elrad za 67 %, Gorenje Velenje za 44 %, Gorenje—Sever za 41 %, Gorenje—Muta za 30 %, Gorenje—Lesna pa za 21 %.

V združenih industrijskih podjetjih Gorenje Velenje so prepričani, da bodo dosegli za letos predvideni bruto produkt, in sicer v višini 3 milijarde 800 milijonov dinarjev. Zagotovo bodo dosegli, kljub velikim težavam, s katerimi se srečujejo pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali, načrtovani obseg proizvodnje. Osnovna naloga vseh zaposlenih pa bo, da dosežejo v okviru predvidenega bruto produkta tak dohodek, ki bo omogočal kritje višjih življenjskih stroškov zaposlenih in naložbe v družbeni standard. Materialni stroški so v letošnjem letu precej nad predvidenimi. Lani poleti, ko so pripravljali gospodarski in finančni načrt za leto 1974, so sicer računali na zvišanje stroškov proizvodnje, vendar na tako občutno povečanje materialnih stroškov niso računali. Zato je dohodek manjši, kot so računali. Interni ukrepi za stabilizacijo in za boljše gospodarjenje niso mogli nadomestiti vseh zvišanj, zato so se morali v združenih industrijskih podjetjih Gorenje Velenje odločiti tudi za sicer nepopularni ukrep — za zvišanje cen izdelkov.

V velenjski občini s solidarnostno izgradnjo štirirazredne nove osnovne šole v Zibiki na Kozjanskem ne želijo samo pomagati prizadetim po potresu, temveč želijo na tem področju tudi prispevati k odpravljanju zaostalosti. Zato so se solidarnostne akcije lotili obsežno. Z njo hočejo mobilizirati čimveč ljudi in ustvariti širše politično vzdušje, da bi vsa slovenska javnost solidarnostno pomagala Kozjancem in slednjič rešila večletne težave na tem predelu slovenske zemlje.

Zadeli tega so v Velenju vključili v solidarnostno akcijo pri gradnji nove šole v Zibiki, ki prav gotovo ne bo edina pomoč Velenčanov, širok krog ljudi. Izvršni svet skupščine občine Velenje je imenoval gradbeni odbor in osem komisij.

V gradbenem odboru so Nestl Žgank, predsednik, Franjo Korun, namestnik in člani Ivan Basle, Mirko Bizjak, Ivan Atelšek, Jože Veber, Marcel Medved, Milan Štimac, Vlado Videmšek, Martin Primožič, Franjo Arlič, Lado Zakošek, Avgust Jeriha, Slavko Janežič, Oto Mravljak, Ivo Jamnikar, Viktor Barle, Ivan Gaber, Ivan Fece, Valči Zohar, Franc Pečovnik in Franjo Kljun. Poleg gradbenega odbora pa je še osem komisij.

V operativni komisiji so Ciril Grebenšek, st., Oto Mravljak, Ivo Jamnikar, Franc Hočevnar in Ivan Štajner; v komisiji za projekte in lokacijo Ivan jGaber, Franc Pečovnik, Ivo Jamnikar, inž. Kogoj, inž. Tof, Valči Zohar in Lado Zakošek; v komisiji za finance so Ciril Pilihi, Ivan Fece, Rudi Satler, Anton Glušič, Lojze Napotnik, Karel Vrečko in Ivo Klopčar; v komisiji za izvedbo akcije v krajevnih skupnostih so Jože Veber, Dra-

go Tratnik, Vlado Videmšek, Alojz Ramšak, Lado Zakošek, Ivan Kolar, Milan Štimac, Bogo Gnezda, Ivo Gorogranc, Stane Ravljen in Stane Krevzel; v komisiji za izvedbo akcije v TOZD so Marcel Medved, Janez Pukl, Slavko Janežič, Milan Šterban, Janez Miklavčič, Vlado Oremuž, Herman Lešnik Milan

Vrabič, Miha Macur in Stefan Dolejš; v propagandni komisiji so Milan Valnečak, Stefan Dolejši, Lado Zakošek, Ljuban Naraks, Stane Vovk, Jože Veber, Janez Pukl, Marjan Marinšek, Božo Vračko in Marjan Lipovšek; v komisiji za zbiranje materiala so Franjo Kljun, Ivan Kolar, Rudi Hudovernik, Janez

Basle, Viktor Barle, Ivan vak, Alojz Zakrajšek in Voslav Tajnik; v komisiji za administracijo in evidenco pa Fe Kukovec, Viktor Mazej, Pašič, Martina Potočnik, Fka Zorko, Marija Čebul, Plesec, Majda Ganter, Fužir, Marjana Venek in Leban.

Zibika, idilična vasica sredi zelenja, je potrebna pomoči.

Kaj je naredila komisija za ugotavljanje izvora premoženja?

Vprašanje delegata

Do kdaj se veliko smeje v Lokah pri Mozirju? "Vprašanje delegata na občinski skupščini. Res to smetišče kaj malo črna z varstvom okolja! Ti se kopičijo poleg odličnih jam, veter pa vsomokratno veselo raznaša blizu in daleč. „Pet košev inila sem nabrala na travniku, preden smo šli kositi!“ je dejala kmeti ki ima travnik blizu žiše. „Namesto jurčkov es ob grmovju plastično papirno embalažo,“ je vnet vnet gobar. Doklej ?!

Izlet na Primorsko

ani ZB NOV Šmartno ki in njihovi svoji so os odločili, da obiščejo jnsko jamo, bolnico ja, Idrijo ter letališče a. 20. julija se jih je v avtobusih odpeljalo na 94. Z izletom so bili vsi zadovoljni in presenečeni nad lepoto, ki so jih v Postojnski jami. Z njem so tudi poslušali lunaškega dejanja partiv, ki so med drugo svetovno vojno uničili Nemcem e zaloge bencina. to so si ogledali bolni ranja. Vsi so se čudili dijavosti tistih, ki so vojno našli tako skrit in zgradili bolnico. Po ku in dobrem kosilu v so se napotili preko n in Škofje Loke ter ja na letališče Brnik, so občudovali živahen et z letali.

Šmartno so se vsi vrnili voljni in dobre volje ter izkropili po svojih do-

Z. KOTNIK

Za vsklajeno delo

Julija so komunisti GOZSTVA IN LESNE INDUSTRIJE NAZARJE sprejeli o organiziranju osnovnih izacij Zveze komunistov v njih organizacijah združela.

organiziranje osnovnih orga- ZK v TOZD spada k ure- vanju nalog, kii jih nakazuje scija sedmega kongresa na tem področju ter novi ZKS. V GLIN se je razde- novna organizacija na štiri no organizacije.

akšno organiziranostjo bo- komunisti in vsaka organi- odločilno vplivali na ves samoupravnih družbenih v vseh TOZD Gozdar- lesne industrije Nazarje. ZA PODPEČAN-KUHAR

elenje

Delegat Vlado Videmšek je na skupni seji zborov skupščine občine Velenje vprašal: Občane zanima dosedanje delo komisije za ugotavljanje virov premoženja. Komisija je sedaj razrešena, ne da bi občinski skupščini poročala o svojem delu. Predlagam, da komisija do prihodnjih sej delegacij in občinske skupščine pripravi poročilo o svojem delu, zlasti o tem, koliko postopkov za ugotovitev neupravičeno pridobljenega premoženja je uvedla, koliko jih je ustavila in zakaj, ter koliko jih je speljala do konca. Predlagamo, da se poročilo objavi v Našem času.

Takšno je vprašanje delegata, ki ga je zadolžila konferenca delegacij 24. volilnega okoliša.

ODGOVOR

Objavljamo celotno poročilo o delu komisije za ugotavljanje izvora premoženja skupščine občine Velenje.

Komisija za ugotavljanje izvora premoženja je bila v občini Velenje imenovana na seji občinske skupščine dne 31. julija 1972. Komisija je bila sprva 7-članska, v letu 1973 pa je občinska skupščina imenovala še namestnike članov komisije. Komisija je imela tajnico, ki je bila ob enem pri Davčni upravi referent za kaznovanje prekrškov in za upravne zadeve. Zdaj komisija nima tajnice, ker je dosedanja prenehala delati pri Davčni upravi in se je zaposlila drugje, kjer iz objektivnih razlogov ne more več opravljati naloge tajnice komisije.

Komisija se je sestala na 7. sejah, posamezni njeni člani pa so delali za komisijo tudi izven sej. Komisija je prejela 5 predlogov za uvedbo posebnega postopka, ki so vsi rešeni. Od navedenih 5 predlogov je komisija v enem primeru posebni postopek uvedla, po opravljenem postopku pa je bil postopek ustavljen, ker je stranka dokazala izvor premoženja s tem, da je predložila ustrezne dokaze.

Komisija je obravnavala skupaj 238 obvestil o premoženjskem stanju. Na javni poziv je obvestila o premoženjskem stanju poslalo 174 občanov. Da bi komisija ugotovila, ali so ta obvestila poslali res vsi tisti občani, ki so bili dolžni to storiti na javni poziv, je komisija od vseh delovnih organizacij na območju občine zahtevala, da ji posredujejo imena vodilnih delavcev in članov samoupravnih organov, ki so bili dolžni poslati obvestila v smislu 5. točke poziva.

Po prejemu seznamov teh ljudi je komisija vsem poslala opomine, nakar je prejela še 64 obvestil. Od vseh prejetih obvestil je komisija izločila 5 primerov, pri katerih so bile evidentne razlike med dohodki in premo-

ženjem. Komisija je namreč izvršila analizo poslanih obvestil, pri čemer je preverila na eni strani dohodke, na drugi strani pa prijavljeno premoženje. Od dohodkov je komisija odštela življenjske stroške na podlagi statističnih podatkov zavoda za statistiko SRS. Seveda je komisija upoštevala tudi razne kredite in druge vire premoženja. Po naknadni preveritvi navedenih 5 primerov se je izkazalo, da ni pogojev za uvedbo posebnega postopka. Sankcij proti tistim občanom, ki v roku niso poslali obvestila, nismo predlagali. Ugotovili smo namreč, da ni šlo za namerno izmikanje tej obveznosti ampak bolj za nevednost oziroma nejasnosti. Vsem občanom, ki so poslali obvestila, smo posamično sporočili, da so bila njihova obvestila obravnavana na seji komisije.

Pri svojem delovanju je komisija razkrila 3 primere kaznivih dejanj davčnih utaj in ponarejanja listin. Postopke smo prekinili in poslali prijave javnemu tožilstvu. Po približni oceni znaša znesek utajenega davka v posameznih primerih od 50.000 do 100.000 din. Pristojni organi (sodišča) teh primerov še niso zaključili.

Velja ugotovitev, da so v glavnem vsi predlogi za uvedbo postopka prispeli v prvih mesecih delovanja komisije, nato pa so predlogi usahnil. V zadnjih mesecih sploh ni bilo nobenega predloga.

Menimo, da je za tako stanje več vzrokov. Prvi izmed vzrokov, da ni bilo več primerov, ki bi bili zreli za posebni postopek je ta, da je občina Velenje izrazita industrijska občina, kjer prevladujejo delavci - neposredni proizvajalci, med katerimi normalno ni zaslediti pojavov neupravičenega bogatenja.

Obrotnikov, gostilničarjev in avtoprevoznikov je sorazmerno malo. Izgleda, da so v prvi fazi prišli pred komisijo vsi najbolj na zunaj očitni primeri. Ne bomo trdili, da primerov, ki bi bili zreli za ta postopek, ni več, vendar menimo, da jih ni večje število in da so bolj prikriti javnosti, oziroma je premoženje teh občanov prikrito.

Nadaljnji vzrok je kadrovsko šibko zasedena Davčna uprava in premajhna podpora komisiji s strani krajevnih skupnosti, družbeno političnih organizacij in občanov.

Komisija dobiva predloge za uvedbo posebnega postopka v glavnem od Davčne uprave, ki ima zelo slabo zasedene inšpekcijske službe. Končno pa moram tudi priznati, da komisija iz subjektivnih in objektivnih vzrokov ni bila dovolj aktivna in iznajdljiva. Člani komisije so namreč močno angažirani na svojih delovnih mestih in z družbenimi funkcijami.

Pri pomanjkanju gradiva je komisija samoiniciativno raziskala nekaj primerov, ki so jih člani komisije iznesli na sejah in kateri so jim poznani iz okolja, kjer delajo in živijo. Preverili smo obrtnike, ki kooperirajo z industrijo preko tukajšnjega trgovskega podjetja „ERA“ Velenje.

Preverili smo tudi popoldanske obrtnike. Pripravljamo pregled podatkov v anketi o zasebni gradnji. Poslali smo pismene pozive k sodelovanju vodstvom družbenopolitičnih organizacij, krajevnim skupnostim in organom delavske kontrole v podjetjih, vendar za enkrat še ni opaziti rezultatov.

Pisemenih poročil o delovanju komisije doslej še nismo predložili nobenemu organu ali organizaciji v občini. O delu komisije smo ustno poročali na občinski konferenci ZKS in na seji komiteja občinske konference ZKS. V časopisu „Naš čas“ smo objavili dva krajša članka z naslovom „Kaj dela komisija za ugotavljanje izvora premoženja“, prav tako pa sta bila objavljena dva članka o delu komisije in delu drugih komisij s področja celjske regije v Novem tedniku.

Po naši oceni je dosedanje delo komisije zadovoljivo. Število obravnavanih primerov sicer ni veliko, vendar to ni glavno merilo za ocenjevanje dela komisije, kajti ne more biti dvoma, da je komisija odigrala pomembno družbeno preventivno vlogo. V bodoče bo nujno potrebno več družbene podpore in pomoči ter okrepite sodelovanje z zainteresiranimi dejavniki v občini. Predvsem pa je treba takoj imenovati novega tajnika oziroma tajnico komisije in kadrovsko okrepiti Davčno upravo.

Uveljaviti delegatska razmerja

Pred dnevi so se v Velenju sešli predstavniki temeljne izobraževalne skupnosti, temeljne kulturne skupnosti, temeljne telesne kulturne skupnosti in skupnosti otroškega varstva, predstavniki Izvršnega sveta Skupščine občine ter Občinske konference SZDL. Na posvetovanju so govorili o programu dela izvršnega sveta in o usklajevanju programov samoupravnih interesnih skupnosti ter o pripravah na oblikovanje samoupravnih interesnih skupnosti na delegatski osnovi.

Za kar najbolj uspešno delo v prihodnje je potrebno tudi kar najbolj usklajeno delo med občinskim izvršnim svetom ter samoupravnimi organi samoupravnih interesnih skupnosti, posebej pa tudi sodelovanje med interesnimi skupnostmi. Zato so tudi vsi udeleženci posvetovanja podprli predlog, da bi bili takšni sestanki pogostejši, saj bi lahko na njih izmenjavali delovne izkušnje ter se dogovarjali o skupnem reševanju nalog in zahtev. Tesnejše sodelovanje je potrebno tudi za doseg enakopravnega vrednotenja družbenih dejavnosti, predvsem pa hitrejšega urejanja nalog pri oblikovanju samoupravnih interesnih skupnosti na osnovi delegatskih razmerij.

Udeleženci posvetovanja so se dogovorili, da bodo takoj začeli z akcijo oblikovanja samoupravnih interesnih skupnosti na delegatski osnovi. Predlagali so ustanovitev posebne koordinacijske kadrovske komisije, ki bi preučila naloge v zvezi z volitvijo delegatov v posamezne interesne skupnosti. V komisiji pa naj bi bili predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti, občinskega izvršnega sveta, Socialistične zveze, Zveze komunistov in Zveze sindikatov.

Predlagano je nadalje, da naj bi pri podpredsedniku občinskega izvršnega sveta za družbene dejavnosti ustanovili poseben kolegij za družbene dejavnosti, v okviru katerega bi pripravljali predloge za usklajevanje programov, nalog in dela med občinskim izvršnim svetom ter samoupravnimi interesnimi skupnostmi. Ta kolegij bi bil vez med občinsko skupščino in interesnimi skupnostmi, v njem pa bi sodelovali predstavniki skupščine, interesnih skupnosti in strokovnih služb.

Ze v mesecu avgustu je treba pripraviti vse potrebno za oblikovanje delovnih programov in finančnih načrtov samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1975. Pri pripravi delovnih usmeritev bi morali dosledno upoštevati tudi naloge, zapisane v srednjeročnem programu razvoja občine Velenje do leta 1980. Pri tem kaže še posebej opozoriti na naloge samoupravnih interesnih skupnosti v zvezi z investicijami, izoblikovanju pa morajo še predloge za akcijsko reševanje nalog, zapisanih v programu občinskega izvršnega sveta.

Na posvetovanju so obravnavali tudi predlog za oblikovanje skupne strokovne službe samoupravnih interesnih skupnosti. To naj ustanovijo na osnovi dogovora med samoupravnimi interesnimi skupnostmi, o predlogu pa naj bi spregovorili na posvetovanju ob koncu avgusta.

Predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti so predlagali Izvršnemu svetu Skupščine občine Velenje, da najpogosteje do oktobra pripravi predlog skupne in splošne porabe v občini. V novembru naj bi potekala javna razprava o predlogu, v decembru pa ga naj bi podpisali. Hkrati z razpravo o programu skupne in splošne porabe v temeljnih organizacijah družbenega dela in v drugih organih pa naj bi tekla tudi razprava o oblikovanju samoupravnih interesnih skupnosti na delegatskih osnovah.

Na posvetovanju je bilo še dogovorjeno, da bodo v mesecu avgustu vse samoupravne interesne skupnosti pregledale problematiko uveljavljanja samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja v prvem letošnjem polletju ter pripravila predloge za morebitno usklajevanje porabe.

In končno so udeleženci nedavnega posvetovanja menili, da je treba nameniti večjo pozornost procesom sodelovanja in povezovanja tudi na vseh področjih družbenih dejavnosti. Zato naj bi samoupravne interesne skupnosti čimprej pripravile idejne zasnove mogočih procesov posvetovanja na področju otroškega varstva, kulture in telesne kulture, pri čemer bi zlasti še zasledovali višjo kvaliteto dela ter racionalno trošenje družbenih sredstev.

● V PAŠKI VASI REDIJO PREKO 90 TISOČ PIŠČANCEV

V vasi čivka pernata armada

Tisti, ki hodijo skozi Paško vas, so že prav gotovo opazili nizke, dolge stavbe, ki so na prvi pogled prej podobne delavnicam, kot pa hlevom. V njih namreč čivka na tisoče in tisoče piščancev, ki čakajo na to, da jih bodo gospodinjje postavile na mize.

Te „kurje farne“, kot jih imenujejo vaščani, so se začele pojavljati pred nekaj leti in nato vedno bolj rasle, dokler niso dosegle razsežnosti, ki jih imajo danes. V Paški vasi se kar devet kmetij ukvarja s to vrsto dejavnosti, ki jim poleg zaslužka prinaša nedvomno tudi veliko skrbi in napornega dela. Ni lahko vsak dan nakrmiti nekaj tisoč piščancev in poleg tega skrbeti še za to, da so hlevi vedno čisti. Dela je torej več kot dovolj. Zato smo obiskali nekatere izmed rejcev piščancev in

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

deset do enajst tisoč. Vsi imamo prek domače kmetijske zadruge kooperacijsko pogodbo z Emono, ki dobavlja enodnevne piščance in jih nato odkupi, tako, da smo mi le vzrejci. Tudi krmno dostavlja Emona. Najprej so jo vozili iz Ljubljane, sedaj pa iz Srbije, vendar je manj kvalitetna, kar se pozna tudi na piščancih. Krmimo jih strojno, na dan pa pojedjo od 1200 do 1500 kilogramov hrane. Kljub temu, da je z njimi izredno veliko dela, nam ni žal, da smo se odločili za to. V Paški vasi smo skoraj vsi kmetje z malo zemlje in smo morali poiskati zasluzek drugje. Poleg tega vzreja piščancev prinaša tudi velike količine

J. KRAJNC

REDNI KINO VELENJE

Torek, 6. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern **RANČARJI NAPADAJO**. Režija: Kersnell Daogherty. Igrajo: Brain Keith, Robert Culp

Sreda, 7. 8. ob 17.30 in 19.30 Zahodno nemški barvni film **HEINTJE**. Režija: Hans Heinrich. Igrajo: Heintje, Heinz Reinecke, Gerlinde Loker.

Četrtek, 8. 8. ob 17.30 in 19.30 Zahodno nemški barvni film **HEINTJE**.

Petek, 9. 8. ob 17.30 ameriški barvni vestern **CHATOVA DEŽELA**. Režija: Michael Winner. Igrajo: Charles Bronson, Jack Palance.

Sobota, 10. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern **CHATOVA DEŽELA**.

Nedelja, 11. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern **CHATOVA DEŽELA**.

KINOGLLEDALISČE VELENJE

Ponedeljek, 5. 8. ob 20. uri ameriški barvni vestern **RANČARJI NAPADAJO**. Režija: Kersnell Daogherty. Igrajo: Brain Keith, Robert Culp.

● Telesna kultura v ustavi SRS

Temeljna načela VI. 11. odstavek

Socialistična družbena skupnost ustvarja možnosti, da delovni ljudje v prostem času s svobodnimi dejavnostmi razvijajo svoje ustvarjalne sposobnosti, bogatijo svojo osebnost, povečujejo svoje umske in telesne sposobnosti in utrjujejo svoje zdravje.

64. člen

V samoupravnih interesnih telesnokulturnih skupnostih zagotavljajo delovni

Skupna vprašanja, ki jih urejajo delovni ljudje in občani v občini, se določijo kulture in rekreacije in v ta namen združujejo sredstva ter skupaj z delavci na področju telesne kulture oblikujejo politiko razvoja telesne kulture in rekreacije, skrbijo za množično vključevanje delovnih ljudi v te dejavnosti, razvijajo tekmovalni šport, odločajo o graditvi in uporabi športnih in rekreativnih objektov, skrbijo za strokovne delavce, določajo položaj vrhunskih športnikov in uresničujejo druge skupne interese.

73. člen

Delovni ljudje in občani imajo pravico in dolžnost, da s telesnokulturnimi skupnimi interesi in o opravljanju nalog ter solidarnem zadovoljevanju skupnih potreb na naslednjih področjih: medsebojni odnosi v naselju, urejanju naselij in drugega prostora ter prebivanje, upravljanje stanovanj, otroško varstvo in socialno skrbstvo, zdravstveno varstvo, vzgoja in izobraževanje, prosveta in kultura, javno obveščanje, telesna kultura ter rekreacija, komunalne in druge dejavnosti za neposredno zadovoljevanje njihovih potreb družin in gospodinjstev, varstvo interesov potrošnikov in uporabnikov, splošni ljudski odpor in družbena samozasčita, varstvo človekovega okolja, kulturnih in zgodovinskih spomenikov, upravljanje stvari v družbeni lastnini ter druga področja skupnega življenja in dela;

104. člen

Delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti imajo pravico in dolžnost zagotavljati pogoje za ohranitev in razvoj naravnih in z delom pridobljenih vrednot človekovega okolja, z namenom, da zagotovijo pogoje za delo; stanovanje, počitek, kulturo in rekre-

acijo, kakor tudi, da preprečujejo zdravju škodljive posledice, ki nastajajo v proizvodnji, porabi in prometu.

186. člen - 2. odstavek

Skupna vprašanja, ki jih urejajo delovni ljudje in občani v občini, se določijo s statutom občine v skladu s to ustavo.

Delovni ljudje in občani zlasti: - ustvarjajo in razvijajo materialne in druge pogoje za življenje in delo; spremljajo, usmerjajo in usklajujejo gospodarski in družbeni razvoj; določajo, usklajujejo in uresničujejo svoje skupne interese in solidarno zadovoljujejo svoje materialne, socialne, kulturne, telesnokulturne in druge skupne potrebe.

239. člen

Delovni ljudje in občani imajo pravico in dolžnost, da s telesnokulturnimi dejavnostmi ohranjajo in razvijajo svoje telesne in umske sposobnosti.

314. člen

Socialistično republiko Slovenijo predstavljajo s to ustavo določeni republiški organi. V okviru z ustavo in zakoni določenih pravic in dolžnosti Socialistična republika Slovenija po republiških organih: točka 23. odloča o temeljnih vprašanjih organiziranosti in razvoja kulturne in telesnokulturne dejavnosti.

324. člen

Zakon lahko določi temeljna načela na naslednjih področjih, ki jih delovni ljudje in občani samostojno urejajo v občini, v krajevni skupnosti, v samoupravnih interesnih skupnostih in v organizacijah združenega dela.

● Telesna kultura v statutu občine Velenje

Delovni ljudje in občani v občini ustvarjajo zaradi izboljševanja zdravstvenega stanja, produktivnosti dela in obrambnih sposobnosti materialne, organizacijske in druge pogoje za množično razvoj telesne kulture, za telesno vzgojo otrok in mladine v vzgojno-varstvenih zavodih in šolah ter za gradnjo in čim širšo uporabo telesno-kulturnih objektov in naprav, v organizacijah združenega dela razvijajo aktivno športno in rekreacijsko udejstvovanje zaposlenih ter jim omogočajo ustrezne telesno-kulturne aktivnosti in opravljajo druge zadeve ter uresničujejo druge skupne interese, kolikor se ne uresničujejo v širši družbeno-politični skupnosti.

VAJENCI

Ključavničarskega vajenca sprejemem, lahko tudi z nedokončano osemletko. Jušnik Viktor, Paka 14/a, Velenje

STANOVANJE

Manjša zidarska skupina išče stanovanje v Velenju za določen čas, proti dobremu plačilu. Cenjene ponudbe pošljite v uredništvo NČ pod šifro „SOLIDNI“.

KUPIM

BETONSKI MEŠALEC - rabljen, kupim. Jušnik Viktor, Paka/14a, Velenje.

MANJŠO GRADBENO PARCELO kupim v okolici Velenja. Cenjene ponudbe pošljite v uredništvo lista pod šifro „Parcela“.

PRODAM

OSEBNI AVTOMOBIL FIAT 125 dobro ohranjen, ugodno prodam. Jušnik Viktor, Paka 14/a, Velenje.

UPRAVA OZD KLEPARSTVO-VODOVOD ŠOŠTANJ

RAZPISUJE PROSTO DELOVNO MESTO

FINANČNEGA KNJIGOVODJE

POGOJI: - da ima končano ekonomsko srednjo šolo in najmanj 3 - 5 let delovnih izkušenj na delovnem mestu finančnega knjigovodje v gospodarstvu. Osebnih dohodkov po pravilniku o OD. Stanovanja ni. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Razpisna komisija za imenovanje direktorja Čevljarstva Velenje razpisuje prosto delovno mesto

DIREKTORJA

poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še te pogoje:

- da je VK delavec čevljarске stroke z mojsterskim izpitom ali da ima končano delovodsko šolo.
 - da ima najmanj 5 let prakse v tej stroki od tega najmanj 3 leta na vodilnem delovnem mestu.
- Rok prijave je 15 dni od dneva objave.

ZAHVALA

Ob nenadni bolečini in težki izgubi moža in očeta

Vladimirja Cizeja

rudarja iz REK

se zahvaljujem vsem, ki so nam v težkih dneh s toplo in iskreno besedo izrekli sožalje. Posebna zahvala primariju dr. Fijavžu in dr. Zupancu, ki sta ga dolga leta zdravila; članom kolektiva REK in RSC za vsestransko in nesebično pomoč, govornikom ob odprtem grobu: tov. Planincu kot dolg, stanovskemu tovarišu in tov. Zlodeju iz ribiške družine; pevskemu zboru in godbi ter vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in vence.

Žaluoja žena Marica in otroka Vlado in Jana

ŠPORT

● PLAGALNI TEČAJ ZA UČENCE IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Splavalali so vsi

Letošnjih lepih julijskih dni so se posebno razveselili učenci osnovne šole Bratov Letonje Šmartno ob Paki. Učiteljski zbor jim je namreč že drugo leto zapovrstjo organiziral plavalni tečaj na bazenu v Šoštanju.

Tečaja se je udeležilo 40 učencev. Prijavlencev je bilo mnogo več, toda prednost pri vpisu so imeli učenci četrtilnih razredov (za katere bi naj bila to neke vrste šola v naravi, ki predvideva, da se morajo učenci 4. razredov naučiti plavat) in starejši učenci neplavalci.

Učenje plavanja je potekalo v

treh skupinah. Vodili so jih Bojan Prašnikar, Slavko Kokot in Lija Modrijan. Tečaj je trajal 10 dni. Ob koncu tečaja je ostalo 34 učencev, ki so vsi splavalali. V spomin na tečaj in uspešen zaključek so dobili diplome.

Ker so dejansko splavalali vsi učenci, je to velik uspeh. Zato je učiteljski zbor sklenil, da bo prihodnje leto plavalni tečaj obvezen za vse učence 4. razredov. Tudi med starši je veliko zanimanje za ta tečaj-ne nazadnje zaradi nizke cene (30 din). Ostale stroške je namreč poravnala šola.

LIIJA MODRIJAN

Telesna kultura v Šmartnem

Društvo Partizan je med najmarljivejšimi organizacijami v Šmartnem ob Paki. Društvo ima veliko članov, saj so Šmarčani zelo navdušeni za šport, še zlasti za nogomet. Vodstva posameznih sekcij že sedaj pripravljajo programe za skupščino, ki bo predvidoma meseca novembra, da bi bilo njihovo delo v bodoči sezoni kronano s še večjimi uspehi.

S predsednikom Miro Travnem smo kramljali o njihovem delu.

Ali lahko opredelite področja vašega delovanja?
„Vsi vedo, da je pri nas na prvem mestu nogomet, nato nekaj časa nič, zatem pa pridejo namizni tenis, smučanje in rekreacija. Zavedamo se, da delujemo mnogo ožje od programa, ki si ga je Partizan, kot telesnokulturna organizacija zastavil. Razširitev delovanja bomo v bodoče posvetili največ pozornosti, seveda pa bomo ostali pri nogometu kot edinem tekmovalnem športu, saj imamo tu veliko zaledje.“

In kje so po vašem mnenju viri za tako ozko delovanje?

„Nedvomno je eden poglavitnih razlogov v pomanjkanju objektov. Z novo šolsko telovadnico smo sicer ogromno pridobili, saj je v njej potekala rekreacija vseh, od pionirjev in pionirk do članov in članic. Pogrešamo pa druge objekte kot igrišče za tenis, atletsko stezo in druge. V

urbanističnem načrtu kraja je tudi izgradnja športnega centra. Upamo, da bo s tem ta problem rešen. Velike težave pa imamo tudi s pomanjkanjem vaditeljskega kadra.“

In kako je z nogometom, ki najbolj delavno vejo vaše organizacije?

Miro Traver, predsednik društva Partizan

„Izpadi smo iz Slovenskega, kar pa za nas vsekakor ni uspeh. Imeli smo dobro ekipino, po prikazani igri nismo zaslužili izpada. Z malo več športne sreče bi si vsekakor lahko zagotovili obstanek. Izvolili smo novo vodstvo s predsednikom Avgustom Reberšakom, s prijatelji igralcev, pa bodo začeli 2. avgusta.“

In kakšni so vaši načrti za prihodnost?

„Omenil sem že, da imamo načrtu izgradnjo športnega parka. Pri tem računamo na delovanje zlasti mladine, saj bo udarniško delo še kako potrebno. S tem bomo prišli do klubskih prostorov in adaptirali garderobe pri telovadnici. Uredili bomo okolico nogometnega igrišča, predvsem postavili tribune. Smučarjem bomo skušali postaviti vlečno. Seveda bo vse to izvedljivo le, bomo imeli zadovoljivo rešeno denarno vprašanje. Sedaj nam dobivamo denar le za vzdrževanje objektov, ne pa za novo gradnjo. Še danes smo dolžni izgradnjo novega nogometnega igrišča 100.000 novih dinarjev, ker se nekateri niso držali dogovorov o finansiranju.“

Težav jim torej kljub delnim uspehom ne manjka. Želim jim, da bi jih imeli vedno manj, da bi končno prišli do dovolj dobrih delovnih pogojev, katerimi bi lahko dosegli zastavljene cilje. Za to so vsekakor sposobni.

J. KRANJEC

NAŠ ČAS naročilnica

Naročam tednik **NAS CAS**

Ime in priimek

Kraj Ulica

Naročnino bom redno plačeval.

Naročilnico pošljite na naslov: **NAS CAS, 63320 Velenje, Titov trg 2.**

Vidno mesto mladim

Predsedstvo tovarniške konference Zveze mladine Slovenije Gorenje TGO Velenje je 25. julija sklicalo 9. volilno konferenco. Udeležili so se delegati, izvoljeni na sestankih mladinskih aktivov v TOZD, pa tudi gostje. Izvoljeni delegati so predstavljali 3000 mladih, ki so zaposleni v Združenem podjetju Gorenje, in so vključeni v 12 mladinskih aktivov.

Sekretar tovarniške konference Jože Krebl je podal letošnje aktivnost mladinskih aktivov, ki je bila res pestra. Mladi so se udeleževali na raznih straneh, priredili idejnopolitična predavanja, se dopolnilno izobraževali in imeli stike z različnimi organizacijami. Niso pozabljali na rekreacijo, saj so organizirali več izletov in spoznavnih večerov. Veliko uspehov so poželi na športnem področju. Pomembna pa je tudi njihova akcija za zmanjšanje odpadnega materiala. Seveda je njihova aktivnost bila preobširna, da bi jo opisali z nekaj besedami.

Sekretar Krebl je poudaril, da je v tovarni beseda mladim pomembna: V organih samoupravljanja je 43 % članov mladinske organizaci-

je. Vendar pa se mladi akcij lotevajo še premalo pripravljeni. V njih je ogromen potencial, saj je pametno organizacijo mladine bodo lahko dosegli delovni uspeh. Vse akcije pa naj bi stremele k temu, da bi mladega človeka čimbolj idejno obvestili in ga motivirali, za zavestno doseganje boljših delovnih rezultatov.

Miro Travner, predsednik TK ZM je v svojem referatu povedal, da je v delo potrebno vključiti več mladine in bolj jasno postaviti stališča mladih komunistov. Vsekakor pa morajo biti mladi še bolj povezani s sindikalno organizacijo.

Blagajniško poročilo je prebrala Nada Zrebl, poročilo verifikacijske komisije pa Andrej Šilc. Od 148 povabljenih mladincev, se je konferenci udeležilo 99 in 14 gostov.

Razprava, ki je sledila, je bila dokaj plodna. Nakazali so problem mladinskih funkcionarjev, ki so zaradi svojega dela v družbenopolitičnih organizacijah odtrgani od dela, kar pa čuti proizvodnja. Je pa potrebno, da izhajajo iz delavske baze. Važno je tudi, da v mladinski organizaciji bolj sodeluje kmečka mladina. Pasivnost pa se lahko zmanjša z dobrim informiranjem, ki mora biti vsem razumljivo. Da bi pri delu dosegali boljše rezultate, morajo organizirati dodatno izobraževanje, ki naj sloni na marxistični osnovi.

Med razpravljalci je spregovoril tudi Jože Mastnak, predstavnik občinske konference ZMS Velenje. Mlade sta pozdravila še gosta iz Iskre in Elektromehanike Kranj.

Posebno zanimiv je bil pozdravni govor generalnega direktorja Ivana Atelška. Poudaril je vlogo mladih v Gorenju. Ti naj bi imeli vidno mesto v podjetju. Svoje ideje naj uresničujejo in uživajo rezultate. Seveda pa so pri delu potrebna prizadevanja in napor. Potrebni so zdravi medsebojni odnosi in povezava mladih s starejšimi. Zaključil je z besedami: „Zelim, da angažirate vse mladince in pokažete, da so to najbolj kulturni in pridni ljudje. Mladina naj daje ton vsemu prizadevanju, da nam bo jutri res lahko lepše!“

Za novega predsednika tovarniške konference je bil izvoljen Jože Krebl. Nato so se dogovorili še o plačevanju članarine. Ta se bo odslej plačevala procentualno in sicer 0,1 % od neto mesečnega dohodka.

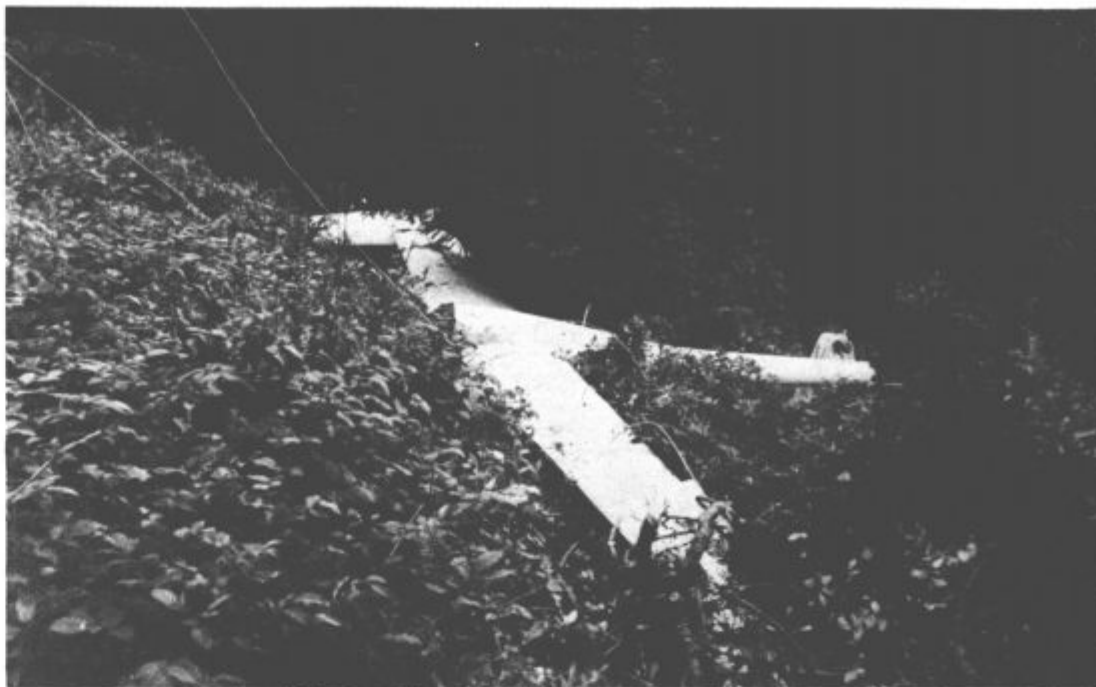
MELITA VOVK

TRAGIČEN ZAKLJUČEK DOPUSTA

Na letališče Koroškega aerokluba v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu prihajajo iz leta v leto številne skupine jadralcev iz Zvezne republike Nemčije, da bi pri nas preživele del dopusta. Za skupino letalcev iz Metzgingena pri Stuttgartu so se dopustniški dnevi iztekali.

Med jadralci iz Zvezne republike Nemčije je bil tudi 53-letni Evgen Khun, ki je prišel na dopust v Mislinjsko dolino četrtič. Bil je izkušen jadralca, saj je bil v zraku nad 500 ur. V soboto, 27. julija, se je odločil, da bo popoldne preživel v zraku. Nekaj po enajsti uri je vzletel, v lepem vremenu pa se je odločil tudi za kroženje nad Zahodnim Pohorjem. Nekaj pred 17. uro pa je Evgen Khun nenadoma treščil v daljnovod visoke napetosti v neposredni bližini Partizanskega doma na Zahodnem Pohorju. Pri strmoglavljenju je dobil Evgen Khun take poškodbe, da jim je podlegel na kraju nesreče. Jadralno letalo Cirrus – standard, last letalskega kluba Metzgingen pri Stuttgartu, pa je povsem uničeno.

V času poročanja vzroka za nesrečo zahodnonemškega jadralca še niso ugotovili.

Strmoglavljeno jadralno letalo blizu Partizanskega doma na Pohorju

škodovana. Škode na obeh vozilih je za okoli 15.000 din.

primerne hitrosti in vinjenosti spregledal rdečo luč na semaforju, prepozno zavrl in zadel v zadnji del avtomobila Svečnikove. Tudi Slavko Marš, ki je pripeljal za Knezom, je spregledal rdečo luč ter se zaletel v Knezov avto. Škode je za okoli 30.000 din.

Gantar, ki nesreče ni mogel preprečiti, ga je zadel z desnim blatnikom avtomobila. Pri tem je deček dobil poškodbe na stegnu leve noge.

Otok pred avtomobil

Zaradi nepredvidnosti pri igri otrok, je bil 7. 7. lažje poškodovan Janez Razboršek. Fant je na vozišču Koroške ceste postavljaj kamne za gol. Simon

Zapeljala na bankino

Voznica kolesa Zofka Avberšek se je peljala po cesti III. reda iz Podkrajja proti Velenju. Peljala se je po skrajni desni strani ceste, ko pa je zapeljala na bankino, ki je bila zaradi dežja razjedena in luknjičasta, jo je vrglo po cestišču. Avberškova je dobila manjše praske po rokah in obrazu.

Nepredvidnost otroka – kolesarja

23. julija je na Koroški cesti voznik osebnega avtomobila Oto Gantar dohitel v bližini križišča kolesarja – otroka Matjaža Tepeža. Ta je, ne da bi nakazal smer vožnje z roko, nenadoma zavil v levo. Voznik

Mopedista trčila

24. julija je voznica mopeda Vida Subl peljala iz Šoštanjja proti Sentflorjanu. Iz nasprotne strani je z neprimerno hitrostjo pripeljal mopedist Marjan Kumer. Zaradi prehitre vožnje je na blagem ovinku zapeljal na levo stran ceste in trčil v voznico Sublovo. Pri čelnem trčenju sta si oba voznika zlomila levi nogi, Marjan Kumer pa je dobil tudi pretres možganov. Na obeh mopedih je škoda za 3.000 din.

OB ROBU

Z zamudo, a še zmeraj aktualno

Za praznične dni z javnih radb in stanovanjskih poprij izobesimo zastave in jih sicer poskrbimo za iznični videz naših krajev. Medtem, ko smo prejšnja letoskorajda na vsakem korakogotavljali, da tisti, ki so obešali zastave, kaj malo znajo, kako visijo zastave.

Na srečo je zdaj vse manj imerov, da zastave ne bi e prav izobešene. Zato o se pred praznikom vstoliko bolj začudili, ko o na zadržnem domu v liču zagledali zastavo eze komunistov, že čno obledelo ter raztrga. Zastava je visela še v polbeljek, 29. julija. Vprašano se lahko, kdo je dal na, da se izobesi taka zastain koliko časa bo z zadržnega doma v Doliču rala zbledela in raztrgana tava Zveze komunistov slavije?

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA EKSPLOZITURA ZASTOPSTVA

CELJE VELENJE SLOV. KONJICE ŠENTJUR ROGAŠKA SLATINA

Cvikl je opazil os. avto CE 456-35, ki ga je vozil Janez Gubenšek, in opozoril fanta, naj miruje. Vendar je otrok skočil naravnost pred vozilo.

Sopotnica poškodovana

Dne 5. 7. je voznik tovornjaka K 134-009 s prikolico peljal po cesti II. reda iz Velenja proti Slovenj Gradcu. V Paki je bil ob cesti postavljen osebni avtomobil, iz nasprotne strani pa je Otschku Dominikusu pripeljal tov. avtomobil s prikolico. Dominikus je ustavil, vendar pa je za njim ravno takrat pripeljal voznik os. avtomobila Ce 414-22 Jože Šumah. Nožna zavora mu ni prišla, zato se je hotel izogniti trčenju. Vendar je moral zapeljati v zadnjo levo gumo prikolice, da ne bi trčil v tovornjak. Pri nesreči je bila sopotnica Jožica Šumah lažje po-

Pes poginil

Dne 7. 7. 1974 je voznik os. avtomobila CE 588-46 Franc Skaza pripeljal po cesti II. reda iz Slovenj Gradca proti Velenju. V Šaleku, nedaleč od gostilne Verdev, mu je nenadoma izza vogala hiše skočil na cesto lovski pes. Skaza ga je zadel s prednjim odbijačem. Pes je takoj poginil.

Preozka cesta

Prejšnji teden je prikolica tovornjaka, ki ga je upravljal Srečko Gostečnik zadela kombi Franca Podlesnika iz Ljubnega. Nesreča se je zgodila na ozki makadamski cesti Ljubno – Smrekovec. V nepreglednem ovinku je prikolico zaneslo v kombi. Škode je za okrog 20.000 dinarjev.

Izsiljeval prednost

16. julija je voznica osebnega avtomobila Ana Hudournik vozila po cesti II. reda iz Velenja proti Šoštanjju. Po neprednostni cesti Lole Ribarja v Šoštanjju je pripeljal voznik mopeda Branka Goltnik in zapeljal v križišče. Pri tem je zaprl pot Hudournikovi, ki je zadela z desnim blatnikom v mopedista, nato pa zapeljala še preko pločnika in trčila s sprednjim delom avtomobila v drog občestne razsvetljave. Pri nesreči se je voznica poškodovala, škode pa je za okoli 6.000 din.

Verižno trčenje

18. julija je voznica osebnega avtomobila Olga Svečnik pravilno ustavila vozilo na semaforiziranem križišču za TGO GORENJE. Za njo je pripeljal Karel Knez in zaradi ne-

Strela kosila po Pohorju

SLOVENJ GRADEC, 28. julija – Nad Zahodnim Pohorjem je popoldne divjalo neurje, ki je terjalo tudi dve smrtni žrtvi. Med neurjem je strela ubila 46-letno Terezijo Pačnik in njenega nečaka Marjana Pačnika, starega 10 let. Zdravka Pačnika pa je strela le oplazila in ga za nekaj časa ohromila.

Pod Črnim vrhom so sušili seno. Na travniku so bili Pačnikovi, Marjanova in Zdravkova oče in mati, oba fanta ter teta Terezija. Ker se je začelo pripravljati k nevihti, so naložili prvi voz sena, da bi ga odpeljali domov. Pri vozu sta bila Pačnikova, oče in mati, zadaj pa so pešali teta Terezija in Marjan ter Zdravko. Malo pred domačijo je udarila strela. Teta Terezija in Marjan sta šla pod dežnikom, Zdravko pa par korakov pred njima. Vse je pometalo po tleh. Ko je prišel Zdravko k zavesti, najprej ni čutil nog, saj mu jih

je strela ohromila. Ko se je povsem zavedel, je zagledal na tleh teto in brata. K sreči je prišel kmalu mimo Šima-

Desetletni Zdravko Pačnik

nov Jože iz Mislinja, ki je dvignil Zdravko in ga odnesel do domačije ter obvestil Pačnikove o hudi tragediji, ki se je odigrala pravzaprav pred domačijo.

Naloga šoferja je, da je prisoten pri nalaganju tovora. Ali se je tale prepričal, če je tovar res varno naložen? Danes mu je šlo po sreči. Kaj pa, če bi mu popustila veriga!

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

Obveščila in priporočila

Priporočamo vam, da obiščete restavracijo »JEZERO«, kjer vam vsak dan nudimo sveže postrvi. Ob dobro pripravljene ribi in dobri kapljici igra glasba za ples in prijetno razvedrilo. Partija MINI GOLFA za vas, vašo družino in prijatelje. V hotelu »PAKA« pa si privoščite urico kegljanja, nato pa si oglejte nov BARSKI ŠPORT. Ne bo vam žal!

